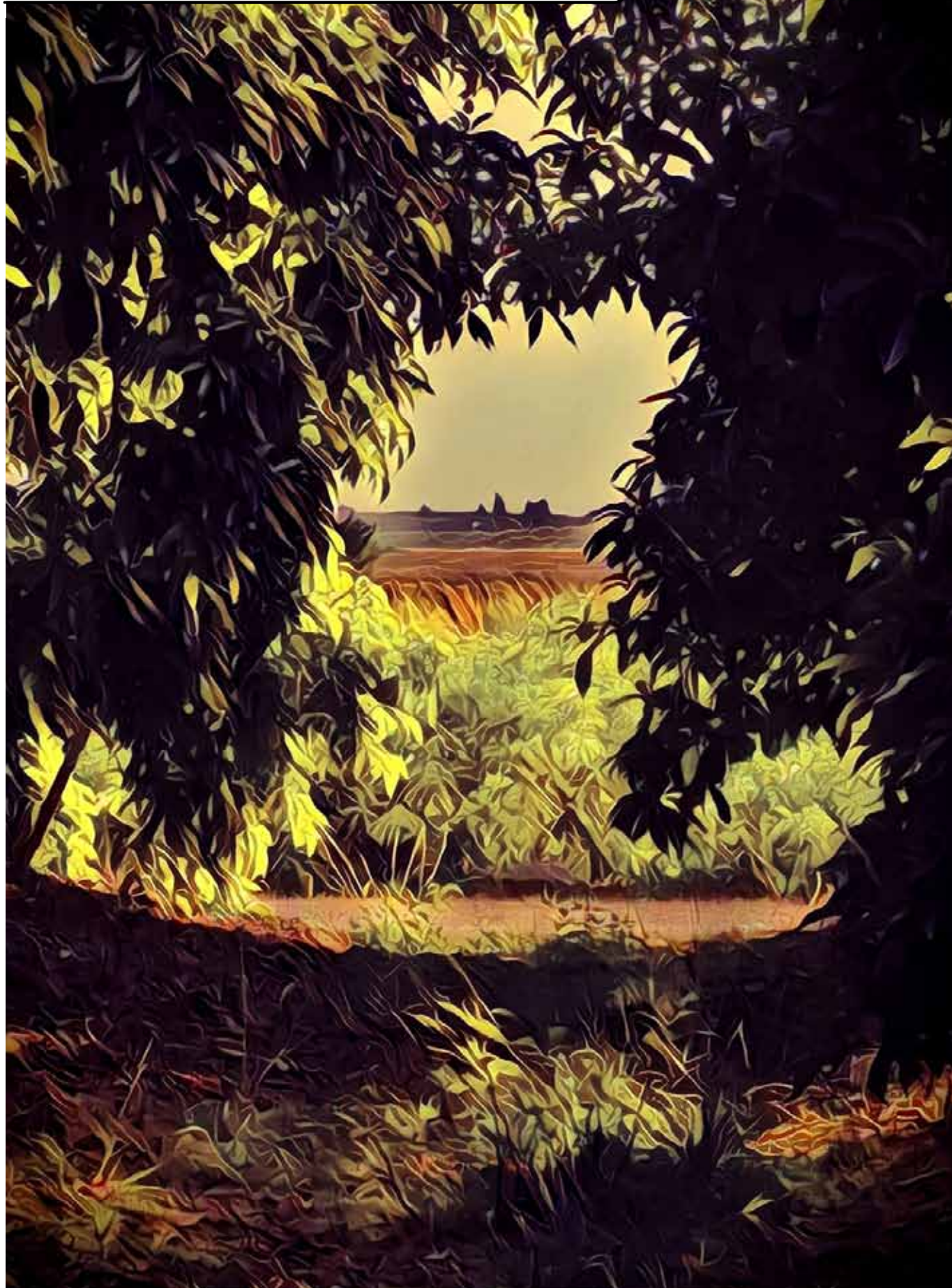

ידיעות מעברות

ט"ז באב תש"פ | 6 באוגוסט 2020 | גליון 05 כרך 84

תוכן העניינים

3	דו"ח משיבות המזכירות
5	משהו אישי - אורי מרגלית
6	תקנון בנושא אי העברת הכנסות מעבודה ...
8	סיכומי ישיבות ועדת משק
11	שאלתה - בעניין הגנרטור
12	דיווח מהנהלת קש"ת
15	עדכונים ורשמים מצוות השינוי
16	פרידה מיורם גרינבלט
20	נהיגה בטוחה בעונת הקיץ
21	בית מנחם כמרכז מוזיקה וחדר הנצחה
22	חזון מרכז מוזיקה קהילתי "בית מנחם"
23	מהנעשה ב"בית לחיים"
24	השיוף - סיפור עפ"י ביביק בן שאול
25	על דב (ביביק) בן שאול
27	היכן היה עץ השיוף המקורי?
28	פרידה מיוחנן פורמן כמנכ"ל 'מדיקתרים' ..
29	דברים על חוברת "הקיבוץ שהיה"
30	שְׁתָּרוּרִים
31	תודה וחיבוק חם ליעל כתר
32	על שידור דיוני בית המשפט העליון
34	תעודת הוקרה לדינה פורמן
34	ברכות ואיחולים / עובר ושב
35	להב חד - מפנקסו של צ'יפו

חודשים בתוך המשבר הכלל-עולמי החמור ביותר של המאה ה-21 - התפשטות הקורונה. הרחובות, הכיכרות והצמתים מלאים באלפי מפגינים ומפגינות ויש ריח מתוק של מהפכה קטנה באוויר, ולו רק מחשבתית. חלקים עצומים במערכת הפוליטית נדמים בתהליך של ניוון ערכי, קריסה מחשבתית ולעיתים אף זליגת ד.ג.א. קשה. הצפון לא שקט ודומה שהוא הולך ומתחמם. חוסר אמון מוחלט בתהליכי קבלת החלטות של נבחרי העם מוביל גם לאי עמידה בהוראות המיגון, להקלת ראש, לכעס ולאדישות. אחוזי אבטלה גבוהים, מגזרים שלמים מנותקים ממקור פרנסתם ונסמכים על כלום ושום דבר. ועלינו, ע"פ הדיווחים שתוכלו לקרוא כאן, המשבר הכלל עולמי אמנם לא פסח אך יחסית לאחרים לא הורגש באותה עוצמה ויש לנו אולי סיבה קטנה נוספת לנשום (מתחת למסיכה).

כן, למרות הטינופת ברכבי הקיבוץ, ולמרות שנעלמים פה זוגות אופניים, ולמרות שהאוכל (ע"פ דיווחים מגוונים שמגיעים מכל כיוון) איום ולעיתים בלתי נסלת, ולמרות מגבלות האכילה והרחצה, ולמרות שהבנייה הצפופה ברמות חפר מחדדת את ההבנה עד כמה יקרות מציאות יהפכו להיות פיסות דשא קטנות, ולמרות הטווסים, ולמרות המגבלות על התקהלות שמשפיעות על אירועי התרבות, על חגים, על מועדים, על חוגים ופעילויות, ולמרות שהשקיפות קצת עכורה ואף אחד לא הבין באמת את סיכום אירוע החשמל, ולמרות שאין וכנראה לא יהיה גנרטור בקרוב (ראו שאלתה בעיתון זה) ולמרות הצפיפות ובעיות הדיור הלא נגמרות, ולמרות שאוטוטו חופש לילדים וההורים מחכים לכך כמובן בכיליון עיניים,

כן, למרות כל אלה -

אנחנו כאן, תקועים ביחד, במקום הכי טוב שאפשר להימצא בו בעולם (מלבד אולי איי סיישל), כולנו (כמעט) בריאים ושלמים וקמים כל יום לבוקר חדש, ועדיין מחייכים ועדיין צוחקים ועל זה אנחנו שוב ושוב צריכים לזכור לומר תודה קטנה.

בתוך הכאוס הכלל-עולמי שמסביבנו, כולנו חיים בקהילה שעדיין יש בה ערבות הדדית, עזרה לזולת, חום, גלי התנדבות ותחושה של שותפות גורל קומונלית שבזמנים קשים שכאלה מייחלים אליה, בלי להגזים, מיליוני בני אדם ברחבי העולם.

מיליונים שהיו מתים להיות חלק ממה שהו שרק דומה לקהילה כזאת, במקום כזה יפה ומטופח ועם חברים וחברות כאלה מסביב.

הקפיטליזם גוסס מול עינינו וטוב שנזכור זאת בבואנו לחשוב על העתיד.

אני חושב שיוזם גרינבלט ז"ל, היה מחייך ומהנהן בהסכמה למקרא השורה האחרונה הזאת.

העורך

קיבוץ מעברות אבל על מותו של

יורם גרינבלט ז"ל

ומשתתף בצעה של המשפחה:

ניצן, זמירה, ליאת

וכל המשפחה המורחבת

"ידיעות מעברות" - דו שבועון

עורך: אורי בן-שאול

חברי המערכת: ענבל נקש, ערן שבתאי

עיצוב גרפי: שמעון ברקוביץ

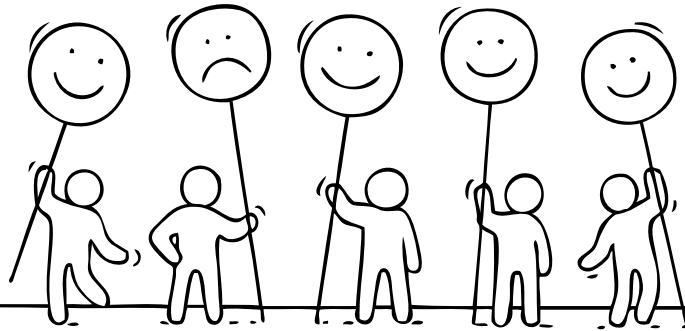
צילום השער הקדמי כולל עיבוד תמונה -

נאור וילק • צילומי השער האחורי - באדיבות

דף הפייסבוק "זה קורה במועדון".

כתובתנו: iton.maabarot@gmail.com

דו"ח מישיבות המזכירות

סיכום ישיבות מזכירות מתאריכים:

6.7.20/1220 • 22.6.20/1120 • 8.6.20/1020

1 שגרת קורונה

המצב כך נראה, עתיד להמשך עוד זמן רב. כולנו למדנו מספר דברים שהם בידינו בלי קשר לממשלה:

1. לא להתקהל ולשמור בכל מקרה על מרחק של 2 מ'.
2. להשתמש במסיכות, בדגש על מקומות סגורים.
3. לא להתערבב עם אוכלוסיות אחרות ככל שניתן.
4. לחטא ידיים בכל כניסה למתקן ציבורי או לבית.
5. לשמור במיוחד על הגיל השלישי - רצוי להפגש עם המשפחה במרחב חיצוני ולהקפיד על כללי המרחק ולא לצאת שלא לצורך חיוני.

אנחנו כפופים כמובן להחלטות המדינה והחוק, אך מטה צח"י בעוסק אופן שוטף בהתאמת ההנחיות שמשנתנות חדשות לבקרים, לחיי הקיבוץ. מתייעצים עם התנועה הקיבוצית, פורומים של קיבוצים, המועצה האזורית, יועצים משפטיים ובראש וראשונה - עם גורמי הבריאות הממונים עלינו באופן ישיר. תודה לחברות והחברים על שיתוף הפעולה.

2 תרומה מיוחדת בתקופת הקורונה

אריאל דניאלס ויעקב אבנט הציגו את הפעילות השוטפת של ועדת תרומות, המבצעת במהלך השנה בשם מעברות תרומות בהיקף של 80-100,000 ש"ח. הפעילות היא בשיתוף פעולה עם ארגון "קיבוצניקים עם החברה" של התנועה הקיבוצית ומתמקדת בתחומים שבהם חברים/ות ממעברות מתנדבים. לאחר פנייתו של אנדי להקציב תרומה מיוחדת בעקבות משבר הקורונה, החליטה הועדה לבקש אישור לתרומה בסך 50,000 ש"ח לטובת המרכז לסיוע לנפגעי/ות תקיפה מינית ברעננה.

התרומה מיועדת לשני פרויקטים:

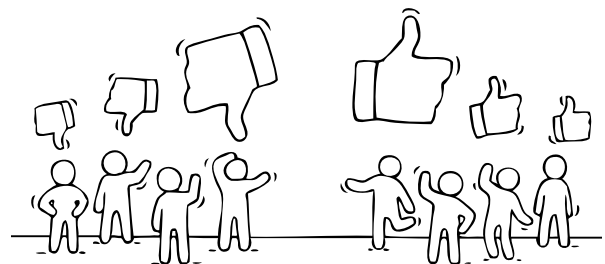
- הכשרת מתנדבות למעבר בעבודה בצ"אט.
- הרחבת המענה לחברה הערבית.

הוחלט < המזכירות ברכה את ועדת תרומות על פעילותה השוטפת ואישרה את הבקשה למטרה הראויה שנבחרה.

* במהלך אוגוסט יתקיים ערב חשיפה והזמנה להתנדב במרכז הסיוע.

3 דיווח על נושאים בטיפול מול מוא"ז

אנדי דיווח על אי הסכמות עם המוא"ז בנושא היטל סלילה והיטל ביוב של שכונת רמות חפר. הנושא נמצא בהליך משפטי מול המועצה. המטווח הוכרו ע"י רמי"י כ"שימוש לא מוסדר" (שימוש חורג) ואנו נדרשים לשלם עליו 20,000 ש"ח לשנה רטרואקטיבית 7 שנים לאחור וכמו כן מעתה ואילך קדימה כתנאי להפעלתו. המועצה מצידה דורשת היטל בסך 40,000 ש"ח בגין המטווח.

הוחלט > ימסר למזכירות דיווח על המשך ההתפתחויות בנושאים אלה.

6) הפעלת ביה"ס "סימני דרך" בקיץ - עד 20.8

בביה"ס כ- 60% ילדי חוץ שעם הוריהם קיים חוזה שנתי. עקב משבר הקורונה נבחנה מתכונת הפעלת ביה"ס במהלך חופשת הקיץ. הפעילות תתקיים בהתאם לחזור בנושא חינוך בלתי פורמאלי שהוציא מנהל חברה ונוער. דווח שלקיבוץ יש ביטוח שחל גם בקיץ וגם על ילדי חוץ. הפעילות תתקיים בקבוצות בהתאם להנחיות. שעות הפעילות בבריכה תתואמנה עם הקיבוץ.

הוחלט > לאור הנתונים שהוצגו, המזכירות אינה רואה מניעה לקיים את פעילות ביה"ס במהלך הקיץ, בהתאם להנחיות משרד החינוך וגורמי הבריאות, לתאם את שעות הפעילות בבריכה עם שחר וליידע את הציבור מתי הילדים נמצאים.

7) בקשה לשנת חופש נוספת

הוחלט > אושרה שנת חופש שלישית לדלית נובלמן וקנין עד אוגוסט 2021.

8) הנחיות בנושא בריכות פרטיות

בהתאם להוראות החוק, על חברים בעלי בריכות פרטיות שעומקן מעל 60 ס"מ, מוטלת החובה לגדר את הבריכות, על מנת למנוע גישה חופשית שעשויה לסכן בעיקר ילדים קטנים.

הוחלט > להודיע על ההנחיות המפורטות לציבור. ההנחיות פורסמו בקהילנט.

9) החלטות לגבי שכונת רמות חפר

בעקבות פניות שונות של דיירים התקבלו ההחלטות הבאות:

1. איסור להתקין בריכות על הגגות בשכונה, מסיבות הנדסיות.
2. איסור התקנת והפעלת קמינים שאינם מופעלים בגו, מנימוקים של איכות הסביבה.
3. לא אושר להתקין חימום תת רצפתי, עקב אפשרות לבעיות תשתית עתידיות.

4) יעדים עיקריים של המזכירות

אורי ואבינועם הציגו רשימת יעדים של המזכירות לשנים הקרובות, שעודכנה לאחר התייחסויות חברים/ות המזכירות:

1. נושא רוחבי - האמון בין החברים/ות למוסדות הקיבוץ.
2. סיוע ככל שידרש לעבודת צוות השינוי.
3. בהובלת הנהלת משק - העלאת פנסיית המטרה ל- 5000 שח, שיחייב שינוי גיל פרישה ל-65 לנשים ו-67 לגברים
4. תיקון תקנון קליטה - קבלת בנים למועמדות.
5. תיקון תקנון בנים - מסלול עצמאות כלכלית.
6. טיפול מערכתי באי העברת הכנסות ואי עבודה והצפת הנושא לציבור.
7. שיבוץ דיירים בדירות מתפנות לקראת המעבר לרמות חפר ותכנון השיפוץ והלו"ז.
8. טיפול בחובות חברים ותושבים.
9. תיקון תקנון בנושא תקופת כהונת המזכירות בעתיד - 3 שנים במקום שנתיים.
10. העצמת הועדות ומנהלי הענפים והפעילויות.
11. פתיחת חשבונות בנק לחברים.

הוחלט > לאשר את היעדים ולקיים מעקב על התקדמות.

5) תיקון סעיף 102 לתקנון הקיבוץ -

הארכת קדנציה של המזכירות הבאה ל-3 שנים

ממלאי התפקידים והועדות השונות בקיבוץ נבחרים לקדנציות של שלוש שנים. בהתאם לתקנון האגודה, המזכירות היא הגוף היחיד שנבחר לשנתיים. זהו משך זמן קצר שמקשה על נציגי הציבור ללמוד את המערכת ולהשפיע עליה באופן אפקטיבי. הוא גם אינו תואם לקדנציות של ממלאי התפקידים החברים במזכירות. המזכירות הבאה אמורה להבחר בחודש נובמבר הקרוב.

הוחלט > להעביר את הצעת התיקון של סעיף 102 בתקנון לדיון והחלטת שיחת הקיבוץ, על מנת שנציגי הציבור הבאים יבחרו מראש לשלוש שנים. התיקון הוא ברוב הנדרש לתיקון תקנון: 75% מהמצביעים שהם לפחות שני שלישי מחברי/ות הקיבוץ.

מוטיבציה ולא באמצעים של אכיפה. רוב החברים ממלאים את חובתם ומעבירים את הכנסותיהם לקיבוץ, חלקם בסכומים גבוהים מאוד. למרות זאת, עקב הצורך לטפל במספר מקרים ספציפיים, החליטה המזכירות לגבש נוהל כולל בנושא, המתבסס על תקנון האגודה והחלטות הקיבוץ.

הוחלט > לאשר את הנוסח הבא ולהביאו לאישור שיחת הקיבוץ.

הנוסח המפורט, בעמוד הבא <<<

מסר: אורי מרגלית

10) מקרה של נשיכה ע"י כלב

לאחרונה היה מקרה שבו ננשכה ילדה בקיבוץ. אנו רואים זאת בחומרה רבה ומזכירים כי על פי החוק על הכלבים להיות קשורים. השרות הוטרינרי מבצע מדי פעם ביקורים בקיבוצים ולוקח להסגר כלבים, והוא עושה זאת מיידית כשמתקבל מידע על מקרה נשיכה. פנינו לועדת כלבים לטפל בעניין.

11) מסמך מדיניות בנושא אי העברת הכנסות ואי עבודה

הסוגיות של העברת הכנסות ומילוי חובת העבודה בקיבוץ, נכון יותר שתהיינה מטופלות באמצעים שיגבירו

משהו אישי...

ברחבי הארץ. לולא שאלת הקרקעות, היו מאות אלפי מצטרפים כאלה. שילוב מאוזן של עצמאות אישית, בקהילה מתחדשת שיש בה ערכות הדדיות ותחושת שייכות, ושיש לה נכסים כלכליים שמגבים אותה לאורך זמן - הם דרך חיים נחשקת.

כדי להגיע לאיזון המתאים לרצונות האנשים בזמן הזה, דרוש קצת יותר מרווח, קצת יותר מרחב בין הכורח הבלתי נמנע לנהל מערכת חברתית, לבין חייהם הפרטיים של בני אדם שמטבעם לא אוהבים להיות מנוהלים.

רק טוב לכולנו!
אורי מרגלית

לפני מספר ימים קיבלו מוסדות הקיבוץ החלטה לגבי בקשה של חבר. אירוע שגרתי בחיי קיבוץ. התשובה הייתה (כמובן) ש"פועלים עפ"י התקנון". בתגובה קיבלתי קטע מיוטיוב של סרט הקאלט האהוב "מבצע סבתא", שבו דבורה המזכירה מסבירה לקרמבו שלפי "תקנון חתונות ולוויות", הקיבוץ לא יממן את הלוויה של סבתא חיה שמתה. קרמבו מזכיר לה שסבתא חיה תרמה לקיבוץ פסנתר כנף וחצי מהטלוויזיות שחולקו לחברים ואת חדר ההנצחה, ושהיא יכולה לדרוץ את התקנון ל... השבתי לחבר שהקטע הוא ענק!

כל סאטירה מצחיקה בדרך כלל כשהיא על משהו אחר, במקרה זה יצא שבנמשל אני "דבורה המזכירה"... לעצמי חשבתי שאנחנו אכן שם. ממלאי תפקידים אמורים לנהל חלק גדול מדי מחייהם הפרטיים של החברים באמצעות תקנונים והחלטות, שהרי אי אפשר אחרת, והחברים באופן טבעי מרגישים לעיתים נפגעים, הרי לא יתכן שלא, וכולנו לכודים בתוך הלופ הזה שלא עושה בהכרח את הטוב שאליו הוא מכוון.

אבל - חיינו בקיבוץ אינם מתמצים בסרט סאטירי. בעולם הלא צפוי של המאה ה-21, הקהילות המתחדשות שלנו הופכות לאלטרנטיבה רלבנטית. משפחות צעירות עומדות בתור להצטרף לקיבוצים

קיבוץ מעברות

החלטה על דרכי טיפול בנושא אי העברת הכנסות מעבודה ומחלף עבודה לקיבוץ ואי קיום חובת העבודה

העברת הכנסות החברים מעבודה ומחלף עבודה, לקופה המשותפת וכן, מילוי חובת העבודה, הם מן היסודות של הקיבוץ השיתופי ומהווים התחייבות בין החברים לבין הקיבוץ ובין החברים לבין עצמם. המזכירות רואה חשיבות רבה בשמירה על העיקרון באופן מעשי, תוך מחויבות לשקיפות ציבורית בכל הנוגע לטיפול בנושא.

מטרת החלטה זו היא להסדיר את דרכי ומדיניות הטיפול בחברים אשר אינם מעבירים לקיבוץ הכנסות מעבודה ומחלף עבודה ו/או אינם מקיימים את חובת העבודה.

1. המקורות החוקיים לחובת החברים להעביר לקיבוץ הכנסות מעבודה ומחלף עבודה ומילוי חובת העבודה

- 1.1 פקודת האגודות השיתופיות והתקנות מכוחה.
- 1.2 פקודת מס הכנסה והוראות הדין בנושא מיסוי קיבוצים.
- 1.3 תקנון הקיבוץ – סעיפים 4, 17, 48, 52, 53.
- 1.4 החלטות הקיבוץ – לרבות נוהל עבודה מיום 4.1.13, נוהל עבודת חוץ מיום 3.2.12, החלטה בעניין זכאות לשיכון קבע מיום 8.5.13, עקרונות לחלוקת בונס מיום 19.1.16.

2. הכנסות מעבודה ומחלף עבודה שעל החבר להעביר לידי הקיבוץ וקיום חובת העבודה

- 2.1 שכר עבודה, תקבולים מכל סוג הנובעים מעבודה, הכנסות מכל משלח יד או עסק, לרבות בונסים, מניות ואופציות, חסכונות פנסיוניים, קופות גמל, קרנות השתלמות וכד'.
- 2.2 קצבאות, לרבות מהמוסד לביטוח לאומי, שאירים, משרד הביטחון (למעט אלה שאושרו להעברה לחברים ע"י הקיבוץ) וכו'.
- 2.3 קיום חובת העבודה על פי החלטות הקיבוץ.
- 2.4 ההחלטה מתייחסת גם לחברים שמעל גיל העבודה.

3. דרכי טיפול מול חבר שאינו מקיים את חובת העבודה או שאינו מעביר הכנסות מעבודה ומחלף עבודה לקיבוץ

- 3.1 במסגרת מש"א
 - 3.1.1 פניה אישית ומכתב תזכורת.
 - 3.1.2 הזמנה לפגישה.
 - 3.1.3 מכתב התראה לקראת העברת הנושא לדיון וטיפול מזכיר/ מזכירי הקיבוץ.
- 3.2 במסגרת טיפול מזכיר/ צוות מזכירים
 - 3.2.1 הזמנה לפגישה.
 - 3.2.2 מכתב התראה לקראת העברת הנושא לדיון וטיפול המזכירות.

3.3 במסגרת המזכירות

- 3.3.1 הזמנה לשיבת מזכירות.
- 3.3.2 מכתב התראה לקראת נקיטת צעדים במסגרת הקיבוץ.
- 3.3.3 המזכירות רשאית להחליט על אחד או יותר מהצעדים הבאים, לפי העניין:
 - 3.3.3.1 פרסום ציבורי.
 - 3.3.3.2 עיכוב הבשלת הזכאות לשיכון קבע.
 - 3.3.3.3 עיכוב זכאות למעבר דירה במסגרת שיפור תנאי דיור בדיור זמני.
 - 3.3.3.4 עיכוב זכאות לחידוש דירת קבע.
 - 3.3.3.5 עיכוב היתרים להרחבת דירה.
 - 3.3.3.6 שלילת הזכות לקבלת בונוס שנתי ו/או בונוס מיוחד ו/או חלוקת כספים אחרת, בהתאם להחלטות שתתקבלנה ביחס לחלוקה כאמור.
 - 3.3.3.7 שעבוד כספי אגרות מפל כנגד חוב החבר בגין הכנסות מעבודה ומחלף עבודה אשר לא הועברו לקופת הקיבוץ וכן, קיזוז כל חוב של החבר לעת פדיון כספי מפ"ל.
 - 3.3.3.8 קיזוז חוב החבר בגין הכנסות שלא הועברו לקופת הקיבוץ מתקציבים שונים: תקציב אישי, "חוליות", חתונות, בר/בת מצווה, מענקים לחבר לטובת לימודיו ו/או לימודי ילדיו, מחייה וכן קיזוז מכל זכות אחרת המגיעה לחבר מהקיבוץ ו/או מאיזה מתאגידיו ו/או מכל מקור אחר.
 - 3.3.3.9 ביטול כרטיס אשראי של הקיבוץ.
 - 3.3.3.10 סגירת תקציב במוסדות הקיבוץ.
 - 3.3.3.11 סגירת סידור רכב.
 - 3.3.3.12 תביעה משפטית.
 - 3.3.3.13 הודעה על העברת הנושא לדיון וטיפול שיחת הקיבוץ.

3.4 במסגרת שיחת הקיבוץ

- 3.4.1 דיון בשיחת הקיבוץ.
- 3.4.2 הטלת קנסות.
- 3.4.3 הפסקת חברות והוצאה מהקיבוץ.

* למען הסר ספק, יובהר כי אין מדובר ברשימה סגורה.

סיכומי ישיבות ו. המשק

סיכום ישיבה מתאריך: 09.03.20 (0520)

1. תיקי השקעות של הקיבוץ

מציג אופיר צוק מנהל הכספים ועמ' רוזנברג יועץ ההשקעות
אופיר מציג את מבנה ועדת ההשקעות ואת הסכומים אשר אנו מנהלים הסכונות בכספי מפ"ל ובמעברות אחזקות. מנהלים את הכסף בשלושה תיקים: טוח קצר, בינוני וארוך. המדיניות מותוות ע"י ועדת המשק.

עמי מציג את ביצועי התיקים לשנת 2019 וכן את המצב היום, לאחר הירידות החדות בבורסות בעולם בעקבות בהלת הקורונה. המדיניות די שמרנית, הניהול מחולק לחסכונות מפ"ל וחסכונות במעברות אחזקות.

במפ"ל - גרף הסיכון הוא מאד מפורז וגם מגדר את עצמו. אנו מחזיקים גם מט"ח בעיקר דולר, על מנת לשמור על החשיפה למניות. המדיניות שלנו היא למדוד את הביצועים של התיקים שלנו מול ביצועי השווקים עם מדינות דומה לנו ולא תחרות בין מנהלי התיקים. עמי מראה את תשואות השוק הכללי לעומת תשואת מדיניות התיקים שלנו. כרגע בסוף פברואר 2020, אנו בירידה אך פחות מהשוק. את 2019 סיימנו עם רווח בתיקים של 8.7%.

במעברות אחזקות - ההקצאה היא קצת שונה. עם פחות מניות סחירות. יותר נכסים לא סחירים. התשואה שם היתה 8.02% שנתי בשנת 2019.

2. מעקב אחר פרויקטים מיוחדים: (נושא שהובטח שיוצג שנית בוועדה) הצעה לשינוי מתווה חלוקת המקור העצמי

מציג אופיר צוק

א. מעקב אחר השקעות באזור התעשייה החדש. לוקחים הלוואות להשקעה ומול זה נקבל שכ"ד וכן, יגדל הפחת לרכוש היצרני. כל פרויקט יהיה פרויקט סגור מבחינת לקיחת הלוואות והחזר ההלוואות על 10 שנים. בחישוב העודף המשקי, נוריד את החזר ההלוואות שלקחנו לצורך בניה בשטח התעשייה החדש בלבד, לפני החלוקה של העודף המשקי.

ב. מעקב אחר בניה ברמות חפר יוצג בשורה נפרדת כחלק מהבניה החדשה ותחת העודף המשקי שמגיע לבניה חדשה.

החלטה:

שינוי מתווה חלוקת המקור העצמי לפי ההצעה של אופיר מנהל הכספים.
19 בעד, 0 נגד, 0 נמנעים. אושר ברוב קולות.

סיכום ישיבה מתאריך: 21.04.20 (0620)

קבל מנהל הקרנה נערכה הישיבה בעזרת אפליקציית לוא

1. דוחות נספיים 31/12/2019

מציג ר"ח שמואל עובדיה

- רווח יפה של תיקי ההשקעות
- דיבידנד שותף ודיבידנד לקניית מניות ממוצרי מעברות
- הפרשה למשפטי חשמל
- רווח יפה של בניה והנדסה
- תשלום מס על סגירת שומות 2016, 2017
- קהילה מסיימת בעודף מעל 800,000 ש

סיכום ישיבה מתאריך: 01.06.20 (0720)

1. עדכון השקעה במרלו"ג ביופט

מרלו"ג ביופט תוכנן על 13.5 מיליון ש"ח השקעה פלוס אגרות וכו'. בבדיקה חוזרת, החברה (מוצרי מעברות) מבקשת לנצל את כל גובה המרלו"ג ולבנות גלריה מעל אזור הליקוט ובכך להגדיל משמעותית את נפח האחסון. דרושה השקעה נוספת של 2.5 מיליון ש"ח, שתוחזר בשכ"ד ע"פ הסכם מול מוצרי מעברות וביופט. בדיון קצר בוועדה, ציין יריב את החשיבות של המהלך והתשלום היפה שהקיבוץ יקבל משכר הדירה. לעומת הוצאת הכסף לאחסון היום בארבעה מחסנים שונים מחוץ למפעל.

החלטה:

לאשר השקעה נוספת של 2.5 מיליון ש"ח ללא מתנגדים או נמנעים.

2. מאזן פנסיה 31.12.2019

מציגים ירון יואל ואיל הראל.

ירון מסביר על המאזן וכיצד ניתן לכל חבר מידע על מצבו. בשנה האחרונה נעשו מאמצים מוצלחים להתחיל למשוך פנסיה לחברים מעל גיל 70. כמו כן, שנת 2019 היתה עם תשואות יפות ששיפרו את המאזן הפנסיוני. ירון מציין גם את צוות הפנסיה החדש/ישן וחברים שסיימו את חברותם בצוות. כמו כן, מודה לחברה של איל הראל - היועץ שלנו.

איל מציג את התוצאות של מאזן פנסיוני 31.12.2019. כרגע, מדובר על פנסיית מטרה לגיל 65 של גבר/אישה של 4,300 ש"ח בחודש. אייל מציין שמדובר בענף מאד חשוב לקיבוץ שמגלגל הרבה מאד כספים. נכון לסוף השנה כלל החברים נמצאים על עקומת הפנסיה מלבד 5% פחות שאנחנו משלמים ביום היציאה לפנסיה. איל מסביר על המקורות הפנסיוניים של החברים. הגרעון המצרפי לסוף 2019 הוא 5.14 מיליון ש"ח. 3.6 מיליון ש"ח לחברים בגיל העבודה 1.51 מיליון ש"ח לפנסיונרים.

החלטה:

לאשר את המאזן הפנסיוני. המאזן מאושר פה אחד.

- שלומי הציג גם את המקור לחלוקה, שהוא גבוה יחסית לשנים קודמות.
- חוב תקציב לחברים ממושיך בירידה.
- קרנות השתלמות הרוויחו יפה בשנת 2019
- השקעות גבוהות יחסית בפיתוח שטח תעשייה וכמובן שגם בבנייה ברמות חפר ושכונת האקליפטוס.
- החזר מהמנהל על שטח התעשייה.
- שלומי הציג הכנסה ממוצעת לחבר וכן הון עצמי לחבר ועוד מספר נתונים ממוצעים לכלל החברים.
- עבודה - גידול בהכנסות עובדי חוץ וירידה בהכנסות עובדי פנים, ירידה בהוצאות אחזקת אדם. עבודה שכירה עלתה, נובעת מגידול בית הספר.
- תזרים מזומנים חיובי מפעילות שוטפת.

2. פעילות תמחירית

מציג רונן טיינקל

- מתכת סיימו שתי מכונות ולא שלוש. לכן הרווח נמוך יותר
- מוצרי מעברות - יציאת עובדי המעבדה לעבודת חוץ, בנוס מנכ"ל גבוה וחלוקת דיבידנד כפול.
- מטרנה ותרימה מאד דומה לתוכנית כמו גם המוסך.
- מטעים סיימו שנה ברווח טוב מהתחזית - שנת off.
- חינוך מעברות בית הספר סיים באיזון.
- עלו מספר שאלות לגבי היוזמות והתוצאות ההפסדיות של כמה מהן. אנדי הסביר על שלוש יוזמות שנסגרו והיו הפסדיות. כמו כן, מספר יוזמות חדשות שבהפסד.
- בקהילה - פדיון גבוה מקרנות השתלמות שמופיע בהכנסות עובדי החוץ.
- בטוח לאומי - יש עליה
- חריגה במספר פעילויות - בריאות, חינוך, כולבולית, מזון
- עמידה יפה בתוכניות - באחזקת דירות, נוי וסביבה.
- אפרת מתייחסת לפעילויות עם החריגה ומסבירה את הסיבות.
- הערה של עיריית בקשר להוצאות מימון קהילה - ייבדק.

3. אישור דוחות 2019

מאושר פה אחד.

4. אישור חלוקת בונוס סוף 2019

מאושר פה אחד.

הצעה:

ועדת פנסייה תביא הצעה לשמור על סכום של 12.2 מיליון ש"ח להשלמת הפנסייה לפנסיונרים ובקשה לרשום את כל כספי הפנסייה המיועדים בחשבון נפרד. אושר פה אחד.

4. עדכונים ושונות.

אופיר - "סעד הארכה" בנוגע לקניית המניות של מוצרי מעברות. המועד הסתיים ו"חסכנו" את התהליך הזה כולל התשלום. מצב התיקים שלנו בסוף מאי 2020 - הפסד של 3.2% - 4%.

סיכום ישיבה מתאריך: 15.06.20 (0820)

1. רבעון ראשון 2020 - תרימה

הרבעון הראשון של תרימה היה חזק מאד, בעיקר לאור אירוע הקורונה. למרות הפסקת עבודה עבור אוניפארם וסיום מכירות תרימוורה.

במוצרי תרימה יש גידול של 35%, גידול בהוצאות מימון לאור ההשקעות הכבדות וכן, קיטון בהוצאות מו"פ ברישום שונה.

רן המנכ"ל מעדכן על הפעילות שנעשתה בימי הקורונה, מה עושים כיום ומה יעשו בהמשך:

- הושקה אפליקציה טלפונית של תרימה מול כל הארגון.
- החברה עבדה מלא בתקופת הקורונה ונתנה מענה לכל הביקושים.
- בזמן זה, נערכה גם ביקורת של משרד הבריאות על האזור החדש של הייצור. הביקורת כללה גם ביקורת מסמכים ועברה בהצלחה.
- רן מציין גם את הפעילות ברישום מוצרים חדשים, ייבוא מוצרים ויצוא.
- פרויקט גדול נוסף בתרימה - עוברים למערכת IT חדשה. תוכנית פריריטי. עליה לאוויר בכלל הארגון מתוכננת ל-1.7.20
- ממשיכים לרכוש ציוד, להעביר את אתר אבן יהודה לשטח התעשייה והמשך שדרוג מפעל הייצור.
- לאחורונה, עלה אתר אינטרנט מחודש לאוויר.
- רן מסביר שלמרות הרבעון הראשון החזק, נראה שעד סוף השנה זה יתמתן ונראה שתרימה תעמוד בתחזית של 2020.

3. הצעה להגדיל את פנסיית המטרה לסכום של 5,000 ש"ח.

- אנדי מזכיר את הכסף שאנו מייעדים להגדלת הפנסייה מזה כמה שנים בסכום של 23 מיליון ש"ח.
- פנסיית מטרה 4,300 ש"ח לחודש לגברים ונשים מגיל 65.
- חובת העבודה לנשים - עד גיל 62, ולגברים - עד גיל 67.

מה ההצעה:

פנסיות מטרה 5,000 ש"ח, גיל זכאות לפנסייה וחובת עבודה - נשים 65, גברים 67. אופיר מציג שקף התחייבויות על מנת להגיע לפנסייה מטרה של 5,000 ש"ח. לגיל העבודה 8.2 מיליון ש"ח ולפנסיונרים 12.2 מיליון ש"ח. ההצעה החדשה תגיע לשיחת קיבוץ עם שינוי תקנון העבודה.

מחלקים את החברים לשלוש קבוצות:

1. פנסיונרים
2. חברים בגיל העבודה שבשלוש השנים הקרובות יגיעו לגיל פרישה.
3. חברים בגיל העבודה. (שלא בסעיף 2)

אופיר מציג תרשים זרימה פנסיוני חדש. החברים שואלים על ההתחייבות במאזן, כמה היא חזקה בשעת משבר. לחברים לפני גיל פרישה כולל עובדי חוץ שאין להם את הצבירה המספקת ל-5,000 ש"ח, תעשה הצפה מהירה. הוצג שקף על גובה פנסיות המטרה בקיבוצים.

בדיון שהתפתח עלו כמה נקודות:

- חסכון פנסיוני לחבר - אישי. במכשירים מיועדים.
- להפקיד את הכסף המיועד במקום בטוח וסגור, שלא יושפע ממצב כלכלי גרוע של הקיבוץ.
- אולי יש לשלב גם חשיבה על דברים אחרים של הקיבוץ.

הצעה:

לאשר גיל פרישה מעבודה/כניסה לפנסייה - גיל 65 לנשים - גיל 67 לגברים ופנסיית מטרה 5,000 ש"ח. אושר פה אחד.

2. רבעון ראשון 2020 קיבוץ מעברות

אנשי מציג את הנקודות המרכזיות לגבי הרבעון:

- השפעת הקורונה מחדש מרץ.
- במפעלים השפעה חיובית
- בתיקים ובקופות ההשתלמות הפסדים כבדים (עד סוף מאי חזרו ברובם)
- הפסקת עבודת רוב היזמויות עקב הקורונה בלי קבלת תשלומים מביטוח לאומי.
- חברים רבים יצאו לחל"ת. בגין רובם אנו מקבלים החזר של 70% מביטוח לאומי.
- מעברות נפגעה יחסית מעט בתקופת הקורונה עד כה. צריך לזכור שהמשק בישראל הולך כל הנראה למיתון.
- אנדי מזכיר על מישכור עבודת החברים בשנת 2020 ורישום התקצוב של ענפים ופעילויות כהכנסה לענף.

שלושה אנשי מציג את היתוצאות הכספיות:

- רווח הפעלה יפה לאור התוצאות הטובות במתכת מעברות ובמטעים.
- הפסדים בתיקי השקעות ובקרנות השתלמות.
- הכנסות משותפויות קטנות מרבעון ראשון שנה קודמת (עיתוי קבלת הכסף)

- ירידה בהכנסות עבודה - אפקט תחילת הקורונה.
- בניין מעברות - לא הסתיים כל פרויקט ברבעון ראשון, על כן יש להם מלאי מאד גדול.
- החזרים - תזרים מפעילות שוטפת חיובי ועל זה קבלנו דיבידנד ממוצרי מעברות.
- ממשיכים להשקיע בשטח התעשייה ובבנייה בקיבוץ.

רוני מציג את מציגת הקהילה והעסקים:

- הכנסות מעבודה נפגעו במקצת
- הוצאות משותפות קטנות מהתחזית ולכן הקהילה מסיימת ברווח נאה ברבעון
- רוב הפעילויות מלבד אחזקה עומדות בתקציב או חוסכות. בתחזוקה זה אמור להתקזז בהמשך השנה.
- הפסדים בקרנות השתלמות ובתיקים
- בכלכלית ניתן לראות את השפעת הקורונה החיובית.

החלטה:

ועדת המשק מאשרת את דוחות רבעון ראשון 2020 של הקיבוץ. אושר פה אחד. אין מתנגדים. אין נמנעים.

מסרו: ריבה ואנדי

תשובה לשאלתה

1. נרכש גנרטור.
2. על מנת להעמיד ולהפעיל גנרטור, יש צורך במגוון אישורים מגורמי רגולציה שונים, זאת הסיבה שאין לנו יכולת לדעת בדיוק מתי הוא יהיה מוכן לעבודה.
3. הגנרטור הזה אמור לתת חשמל לכל השכונות שטרם מחוברות לגנרטור.

תודה,
אנדי

שאלתה - בעניין הגנרטור

שלום רב, לפני כמה חודשים הוחלט, בהמלצת ועדת משק, לרכוש גנרטור נוסף לקיבוץ. הוגש ערעור שלא נתקבל.

שאלתי היא:

האם בחורף הקרוב יהיה לנו גנרטור מחובר ומוכן לשימוש?
במידה וכן, לאיזה שכונות הוא יהיה מחובר?
אם התשובה היא לא, בבקשה להסביר לנו מה הסיבות.

בברכה,
אלי זמיר

דיווח מהנהלת קש"ת

15 ביוני 2020

1. סיכום רבעון ראשון 2020

מומנא אופיר צוק ורני טינגל

- הצגת הדו"ח שונתה, התקציב מופיע כהכנסה.
- הביצוע דומה לתכנית ומתחילים לראות את השפעתה של תקופת החירום.
- התוצאות טובות, עמידה בתקציב ברוב הענפים.
- עבודת החברים בענפי הקיבוץ מופיעה לפי תמחור המשרות.
- שילמנו לשכירים רבים עד סוף מרץ לכן לא נראה את ההשפעה של הקורונה כבר ברבעון הראשון.
- בתחזוקה קיימת חריגה עקב מאמץ שלהם להקטין כמה שיותר את העבודות הפתוחות ואכן במרץ עם תחילת הקורונה הרשימה מאד הצטמצמה. כמו כן נעשתה קנייה גדולה של ציוד שברובה נרשמה על ינואר 2020 ולא על 2019. החריגה תצטמצם במהלך השנה.

בדיון עלו מספר נושאים עיקריים:

- צורת הדו"ח עלולה לעודד את מנהלי הענפים לנצל את כל התקציב שניתן להם גם אם אין התאמה לשירות ולהיקף השירות שניתן. כלומר היקף הפעילות ירד בתקופה מסוימת העודף צריך לעבור לחברים ולא להישאר כיתרה בענף.
- צריך לגשת לבסיס התקציב ולראות איך מעודדים התייעלות. ההוצאה הציבורית עולה וההוצאה הפרטית יורדת וקש"ת צריכה לשנות את היחס כך שיהיה לפחות 50-50.
- אין שום שינוי בהתנהלות הכספית, השינוי הוא רק בנראות וברישום הכספים.
- בענפים בהם הפעילות צומצמה, יהיה עדכון של התוכנית להמשך השנה. ההפרש יחזור לקהילה כדי לכסות את ההוצאות המיוחדות שהיו לנו בגלל הקורונה.
- ענפים שהיו סגורים חזרו לעבוד ועם החזרה העלויות

עולות ולמעשה לא תישאר יתרה.

- עוד מוקדם מדי לראות את השפעת הקורונה כי מדובר על דו"ח של רבעון ראשון.
- תחזית להמשך השנה יוצג בחציון.

נפתח כרטיס להוצאות אירוע קורונה בו מרוכזות כל ההוצאות של הקהילה. הכרטיס כולל את קניית כל הציוד (מסכות אלכוהול וכ"ו) וגם את כל ימי העבודה של החברים שהיו עם ילדיהם בבית ולא יכלו לעבוד. בנוסף נרשמו שעות עבודה בכרטיס זה לחברים שעבדו בהיערכות המיוחדת שהייתה בקיבוץ בתקופת הסגר, כגון שליחויות של אוכל ותרופות לחברים המבודדים, שמירה בשער, שמירה בכניסה לענפי שירות, עזרה למשפחות עם ילדים שהוריהם המשיכו לעבוד ועוד.

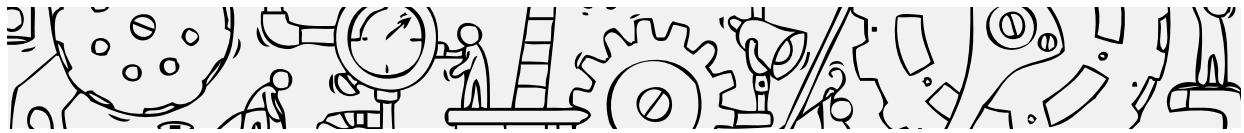
יש לציין: ארוע הקורונה עדיין לא נגמר, להזכירכם, לאחר שנמצא מקרה חיובי בודד, חמישה עובדי הכלבולית (מתוך 7) הלכו הביתה לבידוד והיה צריך להחליף אותם. גם ימים אלו ירשמו בכרטיס קורונה ויש להניח שעד שימצא חיסון נהיה צפויים לאירועים שישפיעו על תפקוד הקהילה, הענפים ועבודת החברים.

טל חזון מנהל התחזוקה - הצטרף לשיבה, הציג את עבודת הענף והסביר את הגירעון שנוצר בתקציב ברבעון הראשון: נפרדנו משלושה עובדים שכירים ומשלושה קבלנים שעבדו לאורך זמן רב. כיום עובד עם מספר עובדים קבועים וחברת קבלן שמספקת עובדים לפי הצורך. עובדי הקבלן עושים את כל העבודות כך שאין צורך לקחת קבלנים נוספים כפי שנהגנו בעבר.

כל הרכש של הענף עבר שינוי ומאורגן בצורה אחרת שמאפשרת בקרה וניהול בשיטת הצעת מחיר מלפחות שלושה ספקים לכל קנייה.

בהתנהלות השוטפת עובדים עם הסטנדרטיזציה של אחזקת בתי הקבע וסטנדרטיזציה לדירות מעבר, המטרה היא לא לחרוג ממנה כיוון שאחרת אין לזה סוף. נכון להיום עומדים בכללי הסטנדרטיזציה שנקבעו ע"י הנהלת

- הצגת החלטות הקיבוץ וקש"ת:
- תקנון קלנועיות פרטיות משנת 2013, בנושא התיקונים כתוב: "החבר יקבל 500 ש"ח לצורך תיקונים ואחזקה, בשנה הראשונה. מדי שנה יחושב מחדש הסכום הממוצע לתיקונים, לאותה שנה".
- החלטת קש"ת משנת 2019: הקלנועיות עוברות לרכוש הפרטי של החברים כולל תיקונים וביטוח. פורסם בעיתון הקיבוץ ביולי.

השנה הוחלט לא לתת את ה-500 ש"ח לחבר מאחר ואין אפשרות לוועדת בריאות לתקצב את הסעיף הזה. זה סעיף גמיש שוועדת בריאות יכולה לקבל החלטה לצמצם או לבטל על מנת לצמצם את החריגה בתקציב הבריאות. החלטת ועדת בריאות נתמכת בהחלטת קש"ת מהשנה שעברה.

בקש"ת מבינים את הצורך אך הודגש שלכל חבר וכל שכבת גיל יש צרכים שאינם מקבלים את כל המענה מהתקציב המשותף. בדיון הועלו נקודות שונות ובין היתר שעל מנת לצמצם את הפער בין שני מסלולי קבלת הקלנועיות, כל מי שהקיבוץ קנה לו קלנועית (לפני שנת 2013) קיבל 5,000 ש"ח + 4,000 ש"ח עבור טרייד-אין כדי לשדרג את הקלנועית לדגם החדש.

החלטה:

הערעור לא התקבל.

5. נשאלה שאלה לגבי מתווה להחזרת חדר האוכל לפעילות מלאה כמו לפני הקורונה

בצח"י הוחלט שכמו שהסגירה הייתה מדורגת כך גם הפתיחה מחדש של ענפי השירות. בשלב הראשון נפתחה ארוחת הצהריים למשך ארבע שעות ביום על מנת לאפשר לציבור לשבת בחדר האוכל במגבלת ההנחיות של עד 100 איש. כרגע ישנה התפרצות מחודשת ולכן פתיחת חדר האוכל לארוחות נוספות נדחית בהתאם להנחיית מטה צח"י וגורמי הבריאות. ארוחות צהריים ימשיכו מדי יום בין השעות 11.00 עד 14.30, תחילה לגיל השלישי בשיבה ולאחר מכן לאיסוף אוכל הביתה בלבד. כשנקבל אישור לכך נפתח בסופי שבוע וארוחות בוקר.

בתקווה שהגל הזה יחלוף במהירות ונוכל להמשיך לחזור לשגרה.

קש"ת. יחד עם זאת נעשה מאמץ ליישור קו מבחינת הכנת הדירות לרמת סטנדרט מעודכן לימינו ולא רק פלסטרים ותיקונים זמניים.

2. השקעות בסטודיו נועה:

מזמן: טל חזון. מציגה את הבקשה: הילה דביר.

הסטודיו משמש לחוגים שונים וגם את בית הספר. בסטודיו דרושה החלפת הרצפה שכבר עקומה ולא בטיחותית והורדת השירותים הפנימיים וביטולם לטובת הגדלת החלל הפנימי ואחסון. בנוסף, ביטול דלת (שאינה בשימוש) בקיר החיצוני.

הבקשה להשקעה בגובה 32,000 ש"ח, המקור התקציבי הוא מחסכון בהשקעה במגרש הספורט (רשת נגד יונים שעלתה פחות מהתוכנית) והשקעות שלא בוצעו או יהיו קטנות יותר בתרבות ובספורט.

החלטה:
הבקשה אושרה לביצוע.

3. בקשת השקעה במכונת קנטים

מזמן: טל חזון.

בתוכנית ההשקעות 2020 אושרה השקעה במכונת קנטים יד שנייה. מכונה שמאד תיעל את העבודה של הנגרייה. הצעת המחיר שאושרה בקש"ת בתחילת השנה הייתה למכונה שעלותה 12,000 ש"ח, אותה מכונה לא נרכשה וכעת המחיר שונה והוא עומד על 24,000 ש"ח.

החלטה:

הבקשה נדחית כרגע, טל חזון ואופיר אלון מתבקשים להביא תכנית מסודרת של הנגרייה והשימוש במכונה על מנת לאשר מחדש את הבקשה בשיבת קש"ת הבאה.

4. ערעור בנושא תקצוב קלנועיות

מזמן: אמי מ-טל ויוסי כ"ע.

אתי מבקשת לערער על החלטת קשת מיולי 2019 ולהחזיר את התקציב השנתי לאחזקת קלנועיות בגובה 500 ש"ח למשפחה וכן את תשלום הביטוח השנתי.

1. פרידה מאיתן בן שאול כאיש הקשר עם חברת "HOT"

חובנית איתן ב"ש ומיכאל מ.

הוקראו מילות הערכה ותודה לאיתן. איתן סיכם את תפקידו וציין שנהנה מאד לתת שירות לחברים והרחיב את התפקיד גם מעבר לנדרש. מיכאל מס מחליף את איתן בקשר עם HOT. חברי קש"ת רואים חשיבות בהשאת איש קשר מהקיבוץ, כדי שיהיה קל לחברים לפנות לעזרה. תודה לאיתן ובהצלחה למיכאל.

2. ערעור על סטנדרטיזציה של דירות קבע

חובנית טל חזון

רקע: באוקטובר 2018 יצא פירוט עבודות אחזקה בדירות קבע. הפירוט מהווה סטנדרטיזציה לעבודות אחזקה בבתי קבע. הכינו אותו ענת קדר וצוות התחזוקה והוא אושר ע"י הנהלת קש"ת. הנוהל פורסם בעיתון הקיבוץ בתאריך 30.11.2018. מאז זהו כלי העבודה על פיו עובדת מחלקת התחזוקה ולא חורגת מהכתוב בו.

חלק ראשון:

חובנית חודי ורנית לכה

משפחת להב פנו לאחזקה על מנת לצבוע את ביתם לאחר שנים רבות של מגורים בבית הקבע. לפי הסטנדרטיזציה הקיימת הקירות נצבעים רק כאשר ישנה פגיעה בתשתיות. הובהר שמחלקת האחזקה צובעת את כל הקיר בו נדרש תיקון ולא רק נקודתי.

חלק שני:

חובנית חנה אילון

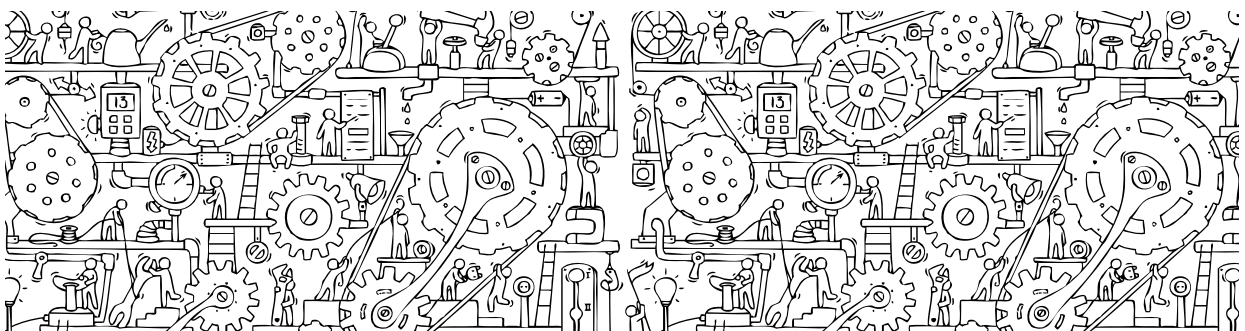
חנה מערערת על הסטנדרטיזציה של אחזקת דירות קבע. חנה הציגה הצעה לנוהל חדש שלוקחת בחשבון פרמטרים שונים מאלו שנכתבו ב - 2018.

הערעור של חנה מתייחס למספר עקרונות:

1. הסטנדרט צריך להיקבע על פי המפרט המעודכן האחרון שנבנה בקיבוץ לגבי כל שיכוני הקבע בקיבוץ.
2. אביזרים פרטיים בבית החבר: אם הפריט התקלקל, החבר יתקן ויקבל זיכוי על הסכום שאותו הקיבוץ היה אמור לתת אילו היה בוחר מהסטנדרט. לדוגמה: ברו שהתקלקל ואין ברירה אלא להחליפו בחדש, אם החבר בוחר ברו יקר מהסטנדרט, יזוכה החבר בגובה הסטנדרט.
3. כל תשלום או חזר כספי לחבר, יהיה מותנה בחוות דעת מקצועית של מחלקת האחזקה של הקיבוץ. במידה ויהיו חילוקי דעות על חוות הדעת ימונה נציג מטעם הציבור לבוררות.

בדיון שהתקיים עלו הנקודות הבאות:

- הסטנדרט בכל בית צריך להתייחס למה שהיה בעת בניית הבית ולא לפי הבתים האחרונים אחרת אין לזה סוף. מטבע הדברים הסטנדרט בבתי הקבע עולה כל הזמן, אם נרצה להשוות זה יעלה סכומי עתק ולא נעמוד בכך. הוצע לייצר מנגנון פשוט ושיהיה צוות חיצוני שיקבל החלטות על מקרים יוצאי דופן כדי שלא נצטרך להזמין לקש"ת כל אחד שמבקש לערער על סעיף בסטנדרטיזציה.
- ישנו תקנון שיפוץ דירות קבע המקנה סכום של 25,000 ש"ח לשיפוץ אחרי 25 שנים בבית הקבע. אפשר להשתמש בתקציב זה לכל שיפוץ וגם לצביעת הבית.
- נעשתה עבודה מאד מקיפה על הנוהל הקיים ואין סיבה לשנות. הסטנדרטיזציה היא כלי עבודה, לפיו מתכננים תקציב והוא שם גבול ברור לבקשות.
- יחד עם זאת הוצע לבחון את ההצעה בצורה יותר מעמיקה.
- בנושא החזר כספי, מדובר על פעולה מסובכת, שתדרוש מנגנון הפעלה וכח אדם נוסף שיעסוק בזה. בנוסף אם נאשר החזרת כספים מהאחזקה אנחנו עלולים למצוא את עצמנו מחזירים כספים לכל חבר שאיננו משתמש בכל אחד מענפי השירות המסובסדים של הקיבוץ.

החלטה:

יוקם צוות מצומצם שיבחן את הסטנדרטיזציה הקיימת ויחליט אם צריך לשנות סעיף כזה או אחר. הצוות יציג את הצעתו לקש"ת.

החלטה:

הבקשה אושרה.

4. בקשה לאשר שימוש בעזרה לזמנות חוג אקרובטיקה אווירית

מוזמנים: מאי יערי

הזמנות אושרה בהנהלה הכלכלית והובאה לקש"ת על מנת לאשר את השימוש בחלל הציבורי - העזרה. מאי הציגה את הזמנות ואת אופן השימוש הנדרש בחלל העזרה. הפעילות תהיה בתיאום עם כל הגורמים הרלוונטיים מבחינת המקום, זמנים, ביטוח וקונסטרוקציה. עלתה בקשה לוודא שאנחנו מכוסים מבחינת ביטוח ושיש תשלום בעבור השימוש במקום.

החלטה:

הבקשה אושרה.

בברכה,

רונית ואפרת.

3. בקשה להשקעה במכונת קנטים לנגריה

מוזמנים: טל חזון, אופיר אלון

הוצגו הדו"חות הכספיים של הנגרייה, הוצגו סרטונים של עבודת המכונה הישנה לעומת המכונה שאותה מתכוונים לרכוש. המכונה החדשה מייעלת את העבודה ומקצרת זמנים. במידה ולא תירכש, העבודה יוצאת החוצה לספקים חיצוניים וחבל.

בדיון שהתקיים:

הוצע להחליף את אחת ההשקעות של התחזוקה המתוכננת השנה לטובת מכונת הקנטים. עלתה בקשה להצגה יותר מסודרת ומעוגנת במספרים כדי להראות את הייעול הצפוי.

עדכונים ורשמים מצוות השינוי

הפגישות היו מעניינות, החברים הציגו פרספקטיבות שונות ונתנו לנו נקודות למחשבה לקראת הדיונים בנושאים השונים. סימנו לעצמנו את התחומים העיקריים שחשובים לשכבות הגיל השונות ובהתאם לכך הקמנו מספר צוותי משנה, על מנת שנוכל לייעל את העבודה. צוותי המשנה יביאו לפורום הכללי הצעות שונות מגובות בנתונים ונקיים דיון רחב עד לגיבוש החלטה.

לעת הזו, אנו עומלים על מנת לדייק ולשפר את המודל ולהביא לציבור הצעה מגובשת. כמובן שבהמשך נביא את ההצעות לציבור הרחב. בהזדמנות זו שוב נזכיר כי נשמח מאד להיפגש עם חברים/ות נוספים גם בהמשך התהליך, מוזמנים לפנות לנילי או לכל אחד מחברי הצוות.

בשם צוות השינוי,
נילי שני

שלום חברות וחברים,
כפי שדיווחנו, צוות השינוי החל לעבוד ונפגש אחת לשבוע. שלושת המפגשים האחרונים הוקדשו למפגש עם חברים מכל קשת הגילאים, אשר שיתפו אותנו במחשבותיהם בנושאים השונים בחוברת והעלו הצעות ורעיונות לפיתוח ושכלול מודל השינוי.

הנושאים העיקריים שעלו הם:

- גובה המיסוי
- דיור ובנייה
- פנסיה
- הורשה
- יום קובע
- רשת ביטחון (תק"א)

פרידה מיום גרינבלט

לאבא

איך להתחיל ומה לומר?
הלב מתפוצץ מכאב ומצער, מהוקרת תודה ואהבה.
והמילים אינן באות.

אבא יקר שלי,

היית דמות ופיגורה ברחבי הקיבוץ, וגם מחוצה לו.
איש נעים וחייכן ולעיתים סגור מופנם. החום התמיכה
שקיבלנו ממך היו אינסופיים וגם אהבתך לארץ ישראל,
לקיבוץ, לאמא, למשפחה המורחבת ולנו הילדים. לא
היית אף פעם טיפוס דברן ואת השתיקות שחלקנו היית
מתרץ ש"אם אין לי משהו טוב להגיד אז אני לא אומר".

חרשנו את הארץ לאורכה ולרוחבה, טיילנו ועשינו חיים
וכמובן גם בהולנד עם המשפחה שלנו. בטיולים בארץ
או בכל מנזר, כנסייה או בית-כנסת שנכנסנו אליו תמיד
ידעת לתבל עם איזה סיפור על המקום שהיה מוסיף
לו נופך ועומק. "אַהֲבַת הַטֵּבַע וְהַמְּקוֹם וְאַהֲבַת הָאָדָם"
וקבלת האחר, יושר, סקרנות, קלילות וצחוק היו ערכים
חשובים בעיניך ועליהם עד היום אני מודה.

בתור הקטנה שבאחים תמיד הסתכלתי על הקשר
המיוחד שהיה לך עם 'הבנים' ארנון וניצן שכך אתה
ואמא קראתם להם. שעות של משחקים: שח-מט,
דמקה, גו, שש-בש, אחרי זה מדברים, משוחחים על
נושאים, מלמדים אחד את השני, חוקרים ומפרקים
חפצים תמימים ומכל הבא ליד. הולכים לכלביה עם
אמא, מגדלים תולעי משי ומפחידים אותי כאילו הם
יאכלו אותן.. קוטפים תותים בגינה שלנו מאחורי הבית,
בשבתות נוסעים לגשר הצבים באופניים..

כמה זיכרונות עולים מהחיים הכיפיים והמאושרים
שלנו ביחד.. כשברקע הקיבוץ לנגד עיניך המשתאות
הולך ומשתנה. הערבות ההדדית מתפוגגת לאט לאט.
התרפקות על חלום הלינה המשותפת. ענפים חקלאיים
בקיבוץ משנים צורה או נעלמים.

היית התגלמות המושג קיבוצניק בעיניי. בכל הוויתך
וברמ"ח אברים. בנפשך רצית להדוף את הקידמה
ולשמר בנוסטלגיה ערכים שכבר הלכו חלפו להם
מהעולם. לא הבנת לאן אנחנו רצים רצים רצים..

כנראה שהבנת את התשובות שהיו לך בתוכך. לא
סתם היית עניו, היית צנוע - הסתפקת בלשבת על
שרפרף ילדים במרפסת, לשמוע את רשת ב' או גלי
צה"ל בטרנזיסטור ישן בקולי קולות ועם גופיית הסבא
הנושנה והדהויה שלך הצלחת לשגע אפילו את אמא..

ואמא, זה החצי שהשלים אותך ביחד כשניים שיצרו
משפחה אחת שלמה, פשוטה, אהובה, קסומה מחוברת
ומאוחדת. לא הייתם זוג דביק אבל אני כן יודעת ומבינה
היום שבזכותכם אני מאמינה גדולה באהבה.
בטח עושים לך כזו קבלת פנים עכשיו!

אז העצב קצת מתרסן והדמעות מתייבשות אט אט
מהלחי והצוואר וההבנה שעכשיו הסבל הסתיים לך
עושה לי שקט ורוך בלב, כי ככה היה לי קשה לראות
אותך.

אני מצטערת אבא שהחיים לפעמים זימנו לך שיעורים
קשים ומורכבים ואף בלתי אפשריים. נשאר לי רק
לקוות שלמדת (את השיעור) מהם וכעת אתה משוחרר.

נשמתך חופשייה, אמיתית, קלילה, נצחית ושלמה
ואנחנו פה על הכדור כבר מתגעגעים אליך נורא!!
נזכור אותך תמיד אבאל'ה.
תישאר בלבבנו לנצח.

עם הכתפיים הרחבות והגאות, עם הלב השוחק והעצה
המעודדת, עם קצרת הירקות החתוכים בפשטות על
השולחן.
זכינו בכך.
אנחנו אוהבים אותך.

נוח על משכבך בשלום, הרווחת את מקומך ברוב חסד.
עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו "אמן".

ליאת

יורם וליאת - בחירות 1981 (באדיבות ארכיון מעברות)

תוכל להעיר בו את כל מה שנדרם -
את ריח ביתו
ואת נוף ילדותו
את תרמיל געגועיו
שהוא סוּחב תמיד איתו
צל של חלום
ושק טעויות
ואת מי שהיה
ואת מי שהיה יכול להיות
וכמו הקונכיה שנפלטת מן הים
ונושאת בה את מה שהאיר, שהכאיב
כל מה שנדרש כדי להכיר אדם
זה להצמיד את האוֹן
ופשוט להקשיב.

אם תצמיד את אַזְנָה לְקוֹנְכִיָה
תוכל לשמוע בה את כל מה שהיה
מתרומם מן המצולות
וקם שוב לתחיה -
את הרוח על הפים
ושחפים חגים מעל
ואת נצח השמיים
והקצה של כל גל
את המלח הצורב
בשוליו של כל כאב
אנִיָה שמתרחקת והשמש החמה
את זכרון הים ההוא, שהיא נושאת תמיד עמה
ואם תצמיד את אַזְנָה לְלִבּוֹ שֶׁל אָדָם

בקטלוג לתערוכה של אומני הקיבוץ הארצי שנערכה בשנת 1994 הציג עצמו יורם כטרקטוריסט וחקלאי, תעשייה וסבלות, עיתונאי ועורך, תרבותניק ורוחץ כלים, מחנך ותלמיד.

בדברים שכתבה טלי תמיר, אוצרת תערוכה בגבעת חביבה שעסקה במשבר האידיאולוגי של הקיבוץ, הדגישה כי יורם מייצג בעבודתו בתערוכה (פסל חוץ משולב עץ ומתכת) את האמן הקיבוצניק המודרניסטי שמעדיף את המימד המאטפורי-פורמליסטי, הקיים בצורה ובחומר, על פני העימות השירי ה"מכופף" את האידיאולוגיה. טלי ראתה ביורם אמן שחי וזורם עם השינוי הקיבוצי מתוך עמדה דינאמית לא דוגמטית.

בשנים שלאחר מכן היה יורם הרבה יותר ביקורתי כלפי השינוי החברתי שחל בקיבוץ וכאב את התרופפות הערבות ההדדית שהתרחשה בקיבוץ מעברות לדעתו. בדברים שכתב ואמר הציב עצמו בין המתנגדים המרכזיים לשינויים בכיוון של ביטול הלינה המשותפת, מגמות ההפרטה והפיצול החברתי.

בדברים הרבים שאמר וכתב תמיד הופיע הניגוד המדומה שבין איש רוח אידיאולוגי מחד אשר השקפתו נטועה בעולם המעשי מאידך. כך כתב לפני יותר מעשור חברו ועמיתו ליצירה, יובל דניאלי: "יורם מסתמן כאב טיפוס של מודל הצבר שהוא גם איש רוח. את חייו ליוותה

יורם גרינבלט 1937 - 2020

ביום שני, ה-27 ביולי, הלך לעולמו חברנו יורם גרינבלט לאחר מספר שנים של דעיכה מתמשכת. בגלל הנחיות הקורונה הלווייתו נערכה בהגבלת משתתפים בנוכחות בני המשפחה וחברים. דברים אלה שאני מביא כאן באים להזכיר מעט מפועלו רב השנים של יורם בשישים וכמה שנות חברותו בקיבוץ.

תמיד החתירה לשילוב בין פעילות היצירה ועולם התרבות לבין ההתמדה בעבודה הקשה במשק".

זמירה וליאת בנותיו בדברים שאמרו על הקבר חזרו בעצם על דברים שכתב יורם על אביו, לוי גרינבלט: יורם לא זכר את אביו כפילוסוף (אף שהזכיר לו את סוקרטס) וכאיש מעשה ועבודה, אלא כאבא שמספר סיפורים על הברכיים, שמדגדג בבטן, שאוהב ותומך.

מעניינת השקפתו של יורם על יצירתו: העיסוק באומנות הוא עיסוק פנימי הנובע מחייו של היוצר - הוריו, ילדותו, אווירה חברתית. כל זה איננו ביטוי ישיר לחיי הקיבוץ אלא ביטוי של אישיותו של האמן. לכן אין "אומנות קיבוצית". האם ראה נכונה את יצירתו? אני מטיל ספק בכך. לי נראית יצירתו של יורם כתבנית נוף מולדתו...

יורם ראה עצמו כאיש רוח חילוני-אידיאולוגי ויהודי. באחת מרשימותיו הקצרצרות כתב כי הוא נושא בעגלתו

המלאה את ערכי היהדות עם ערכי העולם החילוני: באך ובטהובן עם ניגונים חסידיים, המשנה והתנ"ך עם דארווין, שפינוזה ומארקס, רמברנט ורודן עם ההגדה של פסח ואורנמנטיקה איסלמית, מתמטיקה, הנדסה ותלמוד.

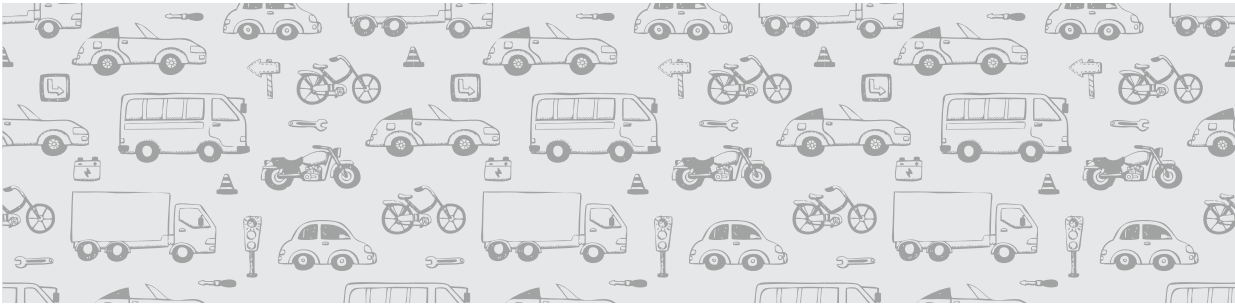
בארכיון הקיבוץ שלושה תיקים עמוסים בדבריו הכתובים של יורם משך עשרות שנים. קירות רבים נושאים את עבודותיו וציוריו. תקצר היריעה לנסות לסכם את חייו.

נותר רק להיפרד באותן שורות יפות שאנו אומרים על קברו של כל חבר שלנו שהולך לעולמו: "יתגדל ויתקדש יקר האדם, אשר עמל איתנו במישור ועולה לא נמצאה בשפתיו. ישתבח הקיבוץ בנאמניו, ששיקעו מחילים ללא חסך, משחר ילדותם, עד אחרון יומם וגמולם - טעם עמלם." יהי זכרו של יורם ברוך.

עופר הרצוג

נהיגה בטוחה בעונת הקיץ

הסדרי תנועה וחנייה בבריכת השחייה עונת הרחצה החלה ואיתה תנועה ערה של משפחות ואורחים. חניית הבריכה מיועדת לדיירים הגרים בסמוך לבריכה בלבד (בית גולן, בית אלון, בית הכיתות ותושבי שכונת הציפורים הקרובים לבריכה). על כן סידרנו עלייה נוחה למגרש החנייה שמצל הבריכה (מסוף רמות חפר) והשער למעלה יהיה פתוח לגישה נוחה מחניית המסוף. הנכם מתבקשים לדאוג שהאורחים יחנו בחניית המסוף. שילוט חדש הוצב לאורך כביש הגישה ובמגרשי החנייה. אין לחנות לאורך גדר הבריכה והמדרכה ממול - למען בטיחות כולנו!

נסיעת כלי רכב וחניות בתחומי המגורים תופעה חמורה אשר נוגדת את הכללים ומסכנת את כולנו: הולכי הרגל, הגיל השלישי המתנייע בקולנועיות, הילדים היקרים לנו מכל שמשחקים ורוכבים על אופניים בשבילים ובגני המשחקים. פנינו מספר רב של פעמים בכל דרך אפשרית, אך הנוחות היא מעל הכל! אין ספק שאנו פוגעים באיכות החיים ואף לוקחים סיכון בפגיעה בנפש. יש בקשה של מספר רב של חברים המבקשים למנוע תופעה זו. על כן, על כל אחד מאיתנו להימנע מכניסה עם רכב לשטחי המגורים אלא אם הדבר חיוני ולפרק זמן קצר.

רכיבה באופניים / אופניים חשמליים רכיבה באופניים מחייבת אמצעי מיגון: קסדה, אמצעי תאורה מלפנים ומאחור ואמצעי התראה (צופר). לכל מי שברשותו אופניים חשמליים עליו לנהוג עפ"י דרישות החוק.

חובה על כל הורה לדאוג שילדיו לא יעברו על חוקי התעבורה על מנת להימנע ממצבים בלתי נעימים.

בברכת קיץ מהנה ובטוח!
נפתלי שראל - קצין בטיחות ותעבורה

שלום לחברים ולנוהגים, אנו בפתחה של העונה ונשמח לעדכן אתכם בכמה עצות לנהיגה בטוחה בעונה זו:

1. יש להרבות בשתייה במהלך כל היום ע"מ לשמור על ערנות, להפעיל את המזגן ולעצור להתרענות בכל הזדמנות שניתן.
2. הימנעו מלנהוג לאחר ארוחה דשנה, בפרט בשעות הצהריים.
3. חלה האחריות על כל נהג לוודא לפני כל נסיעה כי הרכב תקין לנהיגה. לחץ אויר, שמשות נקיות, דלק ומסמכי רכב בתוקף.
4. לא ינהג אדם אשר יש לו ספק כי אינו כשיר לנהיגה מכל סיבה שהיא.

היתר נסיעה בקולנועיות לא ינהג אדם בקולנועית ללא אישור והדרכה של קצין הבטיחות בתעבורה. לאחרונה ישנה תופעה של ילדים ובני משפחה (נכדים, אורחים וכדומה) הנוהגים בקולנועיות ללא הדרכה ואישור ובניגוד להוראות משרד התחבורה / משטרה. מי שיאפשר לנהוג בקולנועית בניגוד להוראות הנ"ל יישא בתוצאות עפ"י הנדרש בחוק. לידעתכם, חל איסור מוחלט לנוע עם קולנועיות וכלים תפעוליים (קלאב קאר, איזי-גו, מרשל, וכדומה) אל מחוץ לקיבוץ.

* הערת המערכת: כפי שפורסם והובהר לא פעם בעבר, אין זה אומר שחברים מבוגרים אינם יכולים לנסוע עם הקולנועית למתחם אלונית לביקור בקופת חולים.

היתר נסיעה ברכב תפעולי לידעתכם חל איסור מוחלט לנהוג ברכב תפעולי מסוג כלשהו למי שאין ברשותו רישיון נהיגה מסוג כלשהו מטעם משרד התחבורה. ולפני השימוש חובה לעבור הדרכה ע"י קצין הבטיחות בתעבורה.

בית מנחם כמרכז מוזיקה וחדר הנצחה

ערכון ואידעא לציבור

שיאפשר יתרונות כלכליים ומקצועיים. הצוות הכין טיוטת חזון, שתתפרסם לציבור לקראת השיחה. ג. התנהלות כלכלית של המתחם, כולל "אוזן מוזיקלית" - בעזרתה של עיריית שרון הוכנה הצעה לתוכנית כלכלית, שמטרתה להגיע לפעילות מאוזנת של המרכז למוזיקה. ד. חדר ההנצחה - גיבוש תכנים ודרך התנהלות - הצוות (יעקב אבנט, שרה כתר ויהושע מס) מתקדם בגיבוש התוכנית וישמחו לקבל רעיונות והצעות לתכנים שיהיו בחדר ההנצחה, לדרך הצגתם ולהנגשתם לציבור הרחב. ה. בדיקת מקורות מימון חיצוניים - אנחנו בקשר עם כמה גורמים המחכים להחלטה של שיחת הקיבוץ, כדי להתחייב סופית לסייע. לקראת השיחה, נפרסם יותר פרטים.

איך יתנהל המקום?

כבר ישנה נכונות מצד חברה בעלת ניסיון בניהול מרכז מוזיקה, לקחת על עצמה לנהל את המקום בהתנדבות בשנים הראשונות עד שהוא יגדל, יתייצב ויתבסס. בנוסף, ישנם מועמדים בעלי מקצוע שיש להם עניין לנהל את המרכז בהמשך, כשיתאפשר להקצות לכך שכר ניהול.

בתודה ובברכה,
חברי צוות בית מנחם.

שלום חברים,
בסוף חודש אוגוסט, יתקיים בשיחת הקיבוץ הדיון בתוכנית שהצוות מציע לבית מנחם.

כפי שהבטחנו, אנחנו ממשיכים לעדכן את הציבור בהתקדמות של עבודת צוותי המשנה.

א. שיפוץ המבנה והתאמתו לייעודו - מנהל הכספים סיכם עם האדריכל שנבחר, על שני שלבים: שלב ראשון של תכנון רעיוני ואומדן עלויות בלבד, לקראת הבאת הנושא לשיחה. זאת, כדי שנוכל לקיים את החלטת השיחה מינואר 2020, להביא נתונים מפורטים של עלויות ומקורות מימון לחלופה שנבחרה. אין לקיבוץ כל מחויבות להמשך עבודת האדריכל על השלב השני שהוא התכנון המפורט, במידה והצעתנו לא תאושר בשיחת הקיבוץ. בינתיים קיבלנו מהאדריכל את הצעתו ואנחנו בשלב בדיקת התוכנית והעברת הערותינו לאדריכל. כשנגיע לטיטת התוכנית שתהיה מוסכמת על הצוות, נציג אותה בועדת בינוי.

ב. התנהלות המרכז בהיבט רעיוני ומוזיקלי - המועצה האזורית שלנו רואה חשיבות רבה בטיפוח המוזיקה בעמק חפר ואנחנו מעוניינים שבית מנחם יהיה שלוחה נוספת ללימודי נגינה פרטניים, בנוסף לשלוחה שקיימת שנים רבות בגבעת חיים מאוחד. נפגשנו כבר עם מנהלת המרכז בגח"מ ודיברנו על רעיונות לשיתוף פעולה בין שני המרכזים,

חזון מרכז מוזיקה קהילתי "בית מנחם" בקיבוץ מעברות

מנחם אהרנסאם, המוזיקה כדרך חינוכי יתרחב באמצעות החינוך וקהילה הרב-גילאית

מרכז המוזיקה "בית מנחם" יקדם את המטרות והיעדים, בשני מישורים:

- תחום החינוך המוזיקלי: הבית יהווה תמיכה מקצועית ויתן מערכי למידה לבתי הספר והגנים בקיבוץ וברחבי המועצה, המעוניינים להעשיר את החינוך המוזיקלי. הבית יעודד ויתמוך במסגרות החינוך המשלים, המעוניינות לפתח את תחום לימודי הכלים המוזיקליים.

- תחום תרבות הקהילה: הבית יהווה מרכז ללימוד כלים ונגינה ליחידים ולקבוצות, יקיים מסגרות של קונצרטים קאמרליים וספק שירותי אולפן הקלטות. יתקיימו בו גם הרכבים מוזיקליים, להנאת המנגנים בגילאים השונים בתוך הקיבוץ, כמו גם בשיתוף מנגנים מרחבי עמק חפר.

שני תחומים אלו, ייצרו את ההווה המוזיקלית והתרבותית הייחודית לכל שכבות הגיל, בשיתוף מרכזי מוזיקה נוספים בעמק חפר.

אנו פועלים יחד בשילוב קהילת מעברות ומוסדות החינוך במעברות, על מנת למנף את העשייה המוזיקלית-תרבותית בקיבוץ מעברות מתוך רצון להרחיבה, גם לישובים הסמוכים באזור עמק חפר.

אנו שואפים להעצים את העשייה המוזיקלית בקהילה ולהקצות משאבים לתחום החינוך המוזיקלי, כדי להצמיח ולהטמיע את התרבות המוזיקלית בקהילה.

מרכז המוזיקה "בית מנחם" יראה חשיבות רבה בעשייה המוזיקלית, כחלק בלתי נפרד מאופייה הייחודי של הקהילה. אנו מאמינים, כי בכוחה של המוזיקה להעשיר את חיי הפרט והקהילה, לקרב ולהעצים את הקשרים בקרב האוכלוסייה.

מרכז המוזיקה "בית מנחם" ייתן מענה רב-תרבותי ויעצים את הייחודיות של התרבויות המגוונות במועצה, בשיתוף פעולה עם מרכזי מוזיקה נוספים ברחבי המועצה האזורית.

חינוך מוזיקלי ולימודי נגינה

מרכז המוזיקה "בית מנחם" יציע באמצעות וסביבתה, מאון אפשרויות של חינוך מוזיקלי

במסגרת מרכז המוזיקה יעבוד אולפן הקלטות "אוזן מוזיקלית", כתומך בחיי התרבות בקיבוץ ובחינוך המוזיקלי.

תאור פעילות המרכז המוזיקלי:

ההשתתפות במרכז המוזיקלי מיועדת לילדים בגיל בית הספר מכיתה ב' ומעלה ותהיה מותנית ברצונו של הילד ובהסכמת ההורים.

לילדים המעוניינים, יוצע מגוון כלים לבחירה. בשנה הראשונה ישולבו בו מספר מוגדר של תלמידים, בהתאם ליכולת התקציבית. במידת הצורך, תגובש גם רשימת המתנה.

בכוונתנו לפעול בכיוון של "בתי ספר מנגנים" שקיימים בכמה מקומות בארץ ונקדם את הרעיון הזה גם אצלנו, בעמק חפר. במסגרת זו, חלק מלימודי הכלים יתקיימו במהלך יום הלימודים בבית הספר "סימני דרך", הסמוך

החזון החינוכי

המוזיקה היא כלי חשוב ומשפיע על החינוך ועל החברה, גם בקיבוץ שלנו וגם בסביבה. חשוב להקנות חינוך מוזיקלי ולימוד נגינה, בתוך מערכת הלימודים גם במסגרת החינוך המשלים.

החינוך המוזיקלי וההתמודדות עם לימודי נגינה, קריאת תווים, נגינה בצוותא והאזנה למוזיקה - מהווים פעילות מאתגרת, תרבותית וערכית. ידוע שהמקום הטבעי ביותר להנחיל ערכים תרבותיים ומשמעת עצמית הוא הגיל הצעיר, בו מעוצבים ילדינו ונזרעים זרעי החברה העתידית של ישראל.

במרכז המוזיקה תוקם תזמורת שתהיה מושא לגאווה קהילה ומערכת החינוך המשלים, תמשוך אליה צעירים ותדרבן אותם להשקיע באימון אישי ונגינה בצוותא. יתקיימו בו הרכבים מוזיקליים מגוונים, בהתאם לרצון הציבור הצעיר והמבוגר.

ילדים שיתבלטו בכישרונם, יופנו ללימוד פרטני במרכז המוזיקה "בית מנחם". בכך, נעודד מצוינות ונעלה את הרמה של התזמורת.

במרכז המוזיקה יתקיימו מדי פעם קונצרטים, בהם ישתתפו גם מנגנים מתבגרים ומבוגרים. ההרכבים והתזמורת, יעודדו מנגנים נוספים להצטרף.

למרכז המוזיקה. הלמידה תהיה בקבוצות קטנות של עד 4-6 ילדים בקבוצה ותשולב במערכת הלימודים הבית ספרית, בתאום בין מרכז המוזיקה למחנכים בבית הספר "סימני דרך".

פעם בשבוע יתקיים מפגש תזמורת. פעילות התזמורת תתחיל במקביל ללימודי הכלי של הילדים ובכך תהווה תמיכה ישירה ללימודי הנגינה במרכז למוזיקה ולפעילות התרבות של בית הספר הסמוך לו.

מהנעשה ב"בית לחיים"

"ילדים שנולדו בלב" ולאשרת וייג על הכרות עם משטרת ישראל.

בנוסף, "משפחות מארחות" - אחת לשבועיים החברים נשארים בקיבוץ בסופי שבוע ואנו מחפשים משפחות שישמחו לארח אותם (לא חייב לארוחה) בביתכם או שתבקרו אותם אצלנו - זמן של הכרות ומפגש. אשמח לתת פרטים נוספים לכל המעוניין.

חשוב לי להזכיר שהמקום עובד 24/7 כלומר, תמיד יש איש צוות בכל שעות היום והלילה ולכל דבר ושאלה אני זמינה בשבילכם בשעות העבודה.

תודה לגאיה, לבב, ליון, אלעד, שני, שחר, נטע, בר ואורן שעם כל המצב נשארים אופטימיים ומקסימים כמו תמיד!

הרבה תודה
עטרה כהן

אשמח קצת לספר לכם על תקופת הקורונה אצלנו בדיוור. כמו בכל מקום בארץ ובעולם גם אצלנו הקורונה טילטלה לא מעט את החיים. לצערי הרב אנשים בעלי צרכים מיוחדים לרוב ילכו ראשונים הביתה.. כרגע רוב החברים מובטלים (לא כולם) ואנו ממשיכים בעשייה אחרת.

התחלנו חוג באולפן עם מתן, חוג צילום עם גליה, חוג ספורט, חוג כדורסל, אומנות ועוד. אנו ממשיכים לקיים את המפגשים המדהימים אתכם חברי קיבוץ. "מפגש בין חברים" מפגש זה נותן הצצה והכרות בין שני הצדדים ואשמח למתנדבים נוספים - שיחה/ הרצאה/ פעילות וכו' באיזה נושא שרק תרצו.

זוהי הזדמנות מצוינת להגיד תודה לשלומית טחנאי על פעילות במטווח, לחגי בן אברהם על סיור ברפת, לעמית קורן רומי על שיחה מרתקת-

השייזוף

ותקווה מלאה את לבם: אולי יידעו אנשי המקום היכן המקום שהם מחפשים. ביביק נרגש ומלא תקווה ניגש ושאל אותם: "אולי אתם יודעים היכן המקום להתיישבות קיבוץ ג' השומר הצעיר רומניה?"

חברי משמר השרון הסתכלו בפליאה אחד על השני, הסתכלו גם על פישל וביביק ושוב אחד על השני ואמרו שאינם יודעים. אף פעם לא שמעו על מקום כזה.

ביביק ופישל התאכזבו מאוד. אפילו אנשי האזור אינם יודעים איזהו המקום. הם ברכו את אנשי משמר השרון לשלום והלכו לדרכם.

עייפים ותשושים מן המסע בחום הקיץ הגדול החלו חוזרים באותה דרך שבה באו. פישל עייף, צמא ומיובש אמר: "אני חושב שכדאי לחזור לחדרה. הכל פה יבש וצהוב וכאן לא נקים את קיבוצנו". נלך עד שקיעת השמש" אמר ביביק ובליוו עדיין תקווה למצוא את המקום. "יתכן ובכל זאת נמצא..." משהו בלב אמר לביביק שהגבעה, זהו המקום! פה קרוב, אבל איפה בדיוק לא יכול היה לקבוע ולסמן.

שוב הגיעו חברינו למרגלות הגבעה. הסתכלו אחד על השני. ביביק החל לעלות במעלה הגבעה בלי לומר מילה. פישל הסתכל עליו, נח מעט ואחריו עלה גם הוא. מסביבם רק אבנים וקוצים יבשים צהובים וחומים. השמש טופחת על ראשם, חם מאוד אך הם עולים ועולים, כאילו כוח מיוחד מושך אותם לראש הגבעה דווקא, ואז... כשהגיעו למעלה, נשימתם קצרה, הסתכלו על האדמה היבשה הזו ולפתע נתקלו עיניו של ביביק בשיח קוצני, שיוף קטן.

ביביק התרגש למראה העץ האחד ויחיד שצומח פה. הוא קרא לפישל ואמר לו: "תראה את העץ הקטנטן הזה, הוא לבדו גדל פה בין הקוצים והאבנים. הוא נאחז בשורשיו הרכים באדמה היבשה הזו. אפילו מעט עלים יש עליו - סימן שהוא חי!" פישל התבונן גם הוא בעץ קטנטן זה וחשב בליבו: "אם עץ כזה יכול לחיות פה, נוכל גם אנחנו, חבורה של אנשים לחיות פה". "נסמן פה מעגל מסביב לעץ הרך" הציע פישל בהתרגשות, "כך נזכור את המקום כשנביא לכאן את החברים". מיד התכופפו השניים, אספו חיש-קל מעט אבנים מאלו הרבות שנמצאו שם, עשו מעגל סביב העץ וחזרו לחדרה-לחברים.

הדרך חזרה נראתה להם קצרה כל-כך. הם מהרו ושמחה בליבם. משהגיעו לחדרה סיפרו לחברים שאכן מצאו מקום- המקום המיועד לקיבוץ. התרגשות גדולה

אחזה את חברינו. כבר למחרת בבוקר החלו

כתבה: **חיותה שלם** | עפ"י סיפור של ביביק בן שאול

חדר האוכל היפה שלנו, הניצב במקום הגבוה ביותר בקיבוץ, צופה על האזור כולו. ממנו רואים את שדותינו, את קיבוץ העוגן מצד אחד ומן הצד השני - את הקיבוץ. סביבתו היום מלאת-חיים: בריכת המים והמזרקות, הזורקות לנו מים כל ערב שישי, בית התינוקות, החרוב הגדול, הקומונה. שפע ירק, גינות, דשא ועצים, כל אלה מקשטים את סביבתו היפהפייה. כך נראית הגבעה שלנו היום, אך פעם נראתה אחרת...

כשחברינו גרו בחדרה, יצאו ביביק (דב) בן שאול ופישל למפרט, שני הסיירים, לחפש היכן המקום עליו יקמו את הקיבוץ. הם יצאו מוקדם בבוקר מחדרה. הלכו והלכו עד שהגיעו לואדי חווארית, הלא זהו האזור שלנו. האטו צעדם לחפש מקום טוב בשביל הקיבוץ. הביטו למעלה אל הגבעה, הסתכלו אחד אל השני, מבע עיניהם הביע פקפוק אך ביביק אמר: "בוא נעלה על הגבעה, ייתכן שזהו המקום". "הרי הכל פה יבש כל-כך" ענה פישל וקולו עצוב, "רק קוצים צהובים וחומים". "בכל זאת עלה נעלה" התעקש ביביק וכך עלו לגבעה. שם ראו שהכל צהוב ויבש והמשיכו הלאה לעבר גבעת המוסד.

גם על גבעת המוסד עלו, הסתכלו סביב סביב, חיפשו מעט ירק או עץ אחד לרפואה ולא מצאו. עיניהם תרו. אולי בכל-זאת ימצאו באזור הזה טיפת ירק. גם רחוק, רחוק לא מצאו. הם היו מיואשים ופישל אמר: "האזור הזה יבש, הכל צהוב פה. רק קוצים וקוצים וקוצים. אפילו עץ אחד לא צומח פה".

הם ירדו מגבעת המוסד והמשיכו לכוון משמר השרון. שם פגשו אנשים, את חברי משמר השרון. הם שמחו מאוד

ביביק

דב בן שאול

מאבני היסוד של קיבוצנו

לספר על ביביק פירושו לכתוב על ימי הקיבוץ הראשונים, על ייסוד הקיבוץ.

נולד ב-1904 בעיירה בנדרי בבסרביה. הוא הגיע לארץ באוניה "רומניה" בקיץ של 1925 עם ששת המייסדים הראשונים (בהם חנה בן שאול) שסביבם התקבץ הגרעין לקיבוץ ג' של השומר הצעיר- הוא מעברות.

יומיים אחרי הגיעם לנמל חיפה כבר הגיע אל מחנה הקיבוצים בעפולה. בערב ראש השנה שחל מיד לאחר מכן, פרצו שמחת חיים ותחושת יחד, גם ביביק היה בין הצוהלים, אם כי הדבר היה מהול ברצינות האופיינית לו. כבר אז, בהיותו צעיר מאוד, היה מודע למשימה: יצירת יש מאין. תמיד היו מוצבות בפניו משימות: הקיבוץ, התנועה, המדינה שבדרך.

ביביק עבד שנים רבות בעבודת כפיים, בכרטיסו האישי בארכיון כתוב שעבד במקומות שונים ורבים: חוצב, סלילת כבישים, יבוש ביצות, בניין, מרצף, מספוא, מנהל חשבונות.

שימש בתפקידים רבים לפי הכתוב: חבר הוועד הפועל הראשון של הקיבוץ הארצי (ביביק חתום על מגילת היסוד של הקיבוץ הארצי מיולי, 1926!), חבר המחלקה הכלכלית, מועצת ההסתדרות, ועד פועלי הבניין, ועד המבקר של תנובה, ועוד...

בשנים 1931-32 היה בשליחות תנועתית ברומניה. במלחמת העולם השנייה עסק בהורדת מעפילים מספינות שעגנו בחוף כפר ויתקין והסתרתם ביישובי הסביבה.

עם כל פעילותו העניפה היה ביביק צמא-דעת ולמד כל חייו. ביביק אהב לקרוא והירבה להקריא סיפורים לילדיו ולנכדיו.

גוסטי מלצר זוכרת את ביביק בצעירותו יושב על הרצפה בבית הילדים עם ילדי "נשר" שהיו בני חמש, קורא בפניהם סיפורים, צוחק ועצוב איתם. היה חי את הסיפור יחד עם הילדים והם הרגישו בכך ואהבו את קריאתו.

אף שבשנותיו האחרונות עבד בהנהלת חשבונות לא נפסקה אהבתו לעבודת החקלאות. כל שנה היה משתתף קבוע בטכס קציר העומר, כמחווה לשנים בהן עבד במספוא.

לביביק וחנה נולדו 3 בנים: איתן, יוסי ואברהם. בניו העריצו ואהבו אותו, העריכו את תבונתו, בחירותיו ועצמאות

מחשבתו. "תמיד האזנו לך", כתב יוסי, "להיגיון הקולח, לקיבוציות שבך, לתמצות ולדיוק. אספת אל גופך את כל הטוב שבעולם, את כל הפתיחות שבעולם, את כל התבונה שבעולם."

ביביק בקציר העומר 1960

אברהם כתב: "ביביק, שכולנו ראינו בו את איש הקיבוץ המושלם מכל הבחינות, חי חיים שלמים, חי את חייו באמונה ברעיון הקיבוצי ובדרכו וכך גם חינך את בניו, אני מאמין. מצד שני, לא ראה את החיים בקיבוץ בשחור-לבן בלבד, תמיד ידע להגמיש עמדות, לפשר... תמיד ניסה למצוא את "שביל הזהב" בין הקיבוץ מצד אחד, ובין הפרט מן הצד השני."

ביביק וחנה היו מעמודי התווך של הקיבוץ וייסדו שבת משפחתי גדול ומכובד בקיבוץ,

תמיד יהיה שמור מקומו של ביביק כאחת מאבני היסוד של קיבוץ מעברות.

כתבה: **עינת טחנאי**

השיזוף היה ידיד ורע לחברינו. בימים החמים היו באים עם ילדיהם לשבת בצילו. הילדים טיפסו על העץ וקטפו את פירותיו הטעימים וההורים ישבו למטה ונחו. כשירדו הילדים למטה, כיבדו את הוריהם מפרי העץ, ישבו יחד מתחתיו וההורים סיפרו את סיפורו של העץ הקטן והרך - העץ שהראה לפישל וביביק סיירינו היכן להקים את הקיבוץ.

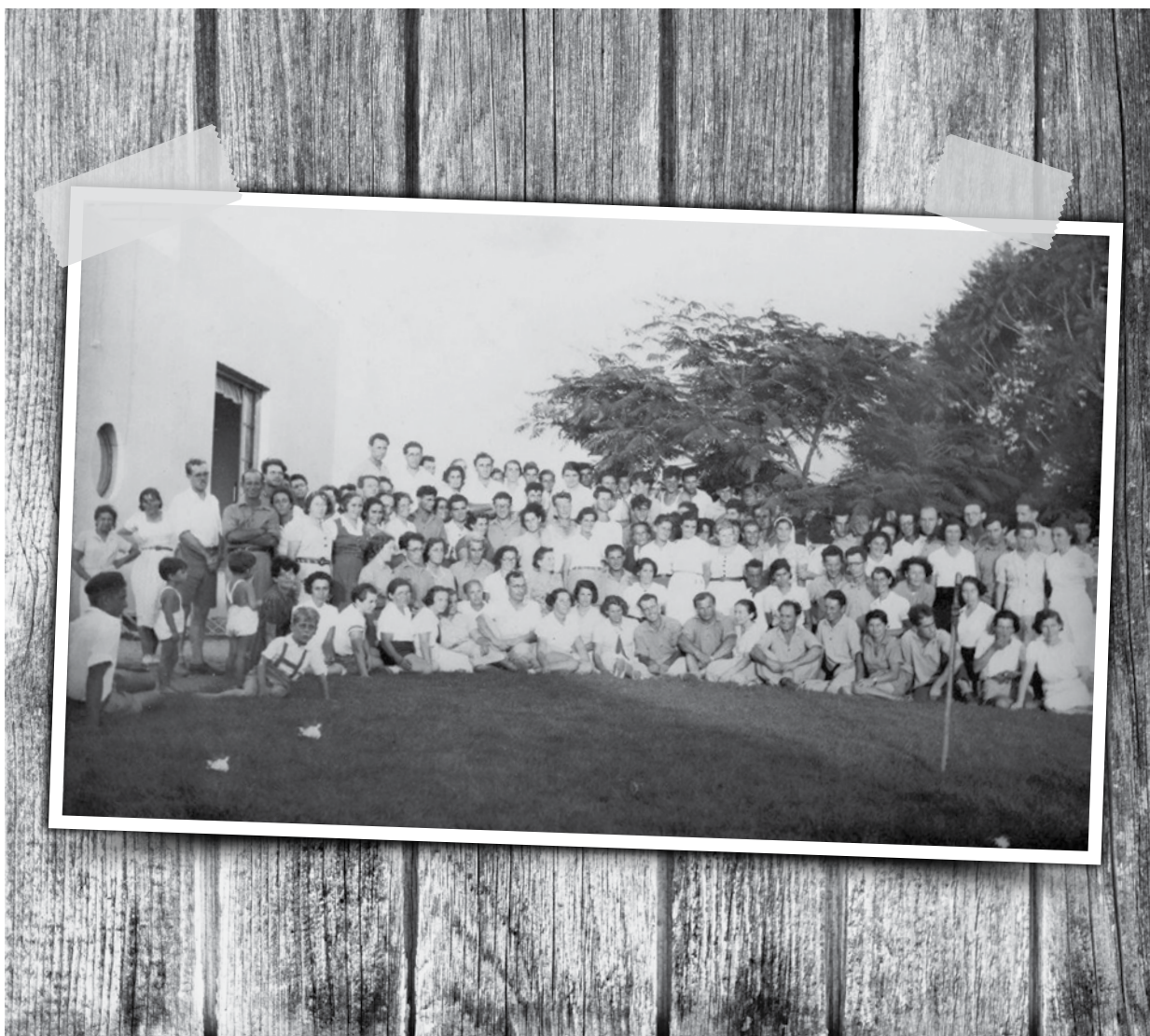
תשאלו, איפה אותו שיזוף היום? היום השיזוף איננו כבר. לפני שנים מספר, כשקיבוצנו גדל ונוספו לו חברים רבים, חדר האוכל היה קטן וצר בשביל כולם והוחלט לבנות חדר-אוכל חדש. חדר-האוכל היפה שיש לנו היום נבנה במקום בו עקרו חברינו את השיזוף האהוב עליהם. הוא וסביבתו הירוקה והפורחת מזכירים לנו עד היום את השיזוף הקטן שבזכותו הגענו אל הגבעה שלנו.

הביאה לדפוס: עינת טחנאי

לאסוף את הציוד להתיישבות. אספו אוהלים, בגדים, סירי מטבח ומעט מזון, העמיסו הכל על החמורים ויצאו לדרך.

פישל וביביק הלכו בראש. הם הובילו את השיירה לאותה גבעה ולאותו עץ קטן ורך. השיירה עלתה לגבעה והגיעה למקום. ביביק הראה לחברים את העץ ואמר להם: "רואים אתם עץ קטן זה? בכל הסביבה היבשה הזו ובין האבנים הוא מצליח לגדול ולחיות. הוא יכול וגם אנחנו נוכל לסביבה זו ונקים בה את ביתנו". החברים פרקו את הציוד והחלו בעבודתם: להקים את האוהלים.

...ומאז היום הראשון עברו שנים רבות. העץ גדל, גבה והפך יפה יותר ויותר, עלים רבים כיסו את ענפיו והוא עמד גאה במקומו. גם הקיבוץ גדל והתפתח. נוספו עוד ועוד בתים, דשאים ועצים.

חברי מעברות תחת עץ השיזוף - 1941

היכן היה עץ השיזף המקורי?

המשכתי לשאול ופניתי לרותי רם שאשרה בפני שהעץ אכן היה בסמוך לחדר האוכל הישן, מול המכבסה. כדי לאמת את תשובתה של רותי פניתי לתמר נתיב-אסא. תמר היא הבת הראשונה של הקיבוץ, עליה פרסמנו סיפור בעיתון הקיבוץ האחרון. תמר ענתה לי מיד בביטחון שאכן השיזף היה ליד חדר האוכל הישן, במיקום מדויק בין הפסל של צבי שופן לחדר האוכל הקיים היום. השיזף היה מקום מרכזי וחשוב וכולם הכירו אותו. תמר זוכרת היטב שישבה בצילו עם דב אביה ושם החליטו לתת לצילה (שמעוני) את שמה. תמר מוסיפה שגם ב"רמות חפר" היה עץ שיזף אחר בסמוך למערה לידה נהגו לשחק בילדותה.

דן נשר, מקבוצת "נשר" אישר את דבר היות עץ שיזף נוסף ברמות חפר ליד "מערת הדורבנים". רינה אדר זוכרת גם היא את השיזף היפה ליד חדר האוכל הישן. מיה שביט אומרת שאין מי שלא זוכר את השיזף ליד חדר האוכל שהיה נטוע בלב דשא גדול והם שחקו בצילו כל הזמן. בכיה לדורות, היא מבכה את גדיעתו של העץ המיוחד והאהוב.

לסיכום, העץ המקורי שהתגלה על ידי ביביק ופישל היה על גבעת חדר האוכל. תחתיו התקבצה שיחת הקיבוץ הראשונה ב-1933 כשהקיבוץ עלה על הקרקע. העץ נגדע עם בניית חדר האוכל הנוכחי ב-1967.

עץ נוסף היה בגבעת "רמות חפר" ליד מערת הדורבנים. עץ שיזף יפה קיים גם היום ליד "בית קבוצת אלון" מימין לדרך העולה לבריכה. הבית הסיעודי נקרא "שיזף" לכבודו של העץ המפורסם והאהוב.

נשמח לעדויות נוספות ולצילומים אם יש לכם. שתפו את כולנו במידע שבידכם.

תודה רבה מאוד!
עינת טחנאי - ארכיון מעברות

אני קוראת את סיפורו של ביביק ב"ש על עץ השיזף ולומדת שהוא נעקר לטובת הקמת חדר האוכל החדש שנבנה ב-1967. אבל זכור לי היטב שעץ שיזף אחד במערב גבעת "רמות חפר" היה מסומן בשלט לבן ובולט שזהו השיזף שתחתיו התכנסה שיחת הקיבוץ הראשונה. גם עץ שיזף זה כבר לא קיים, רם ב"ש עדכן אותי שהוא מת. צילום שלו משנת 2008 מופיע כאן. כיום, לא רחוק ממקום עמדו של העץ המסומן, ליד הבית של קבוצת "אלון", מצידה הדרומי של הדרך, פורש ענפיו עץ שיזף יפה, ירוק ורענן. אולי זהו צאצא של עץ השיזף המקורי?

הלכתי להתחקות אחרי העץ שעליו מספר ביביק. שאלתי את יוסי ב"ש, בנו של ביביק, וכך נודע לי שיוסי בעצמו תלה את השלט הלבן על העץ ב"רמות חפר" בהיותו מזכיר הקיבוץ. יוסי ספר ששאל את אביו וזה אישר לו שזהו ה-ע-ע עליו סיפר, העץ הראשון! מוזר מאוד, חשבתי לעצמי, הרי ביביק כתב שהעץ נעקר לטובת בניית חדר האוכל.

בדקתי בארכיון התמונות וראיתי שבצילום מ-1941 של חברי הקיבוץ מתחת לעץ, רואים קיר של מבנה עם חלונות, והרי "רמות חפר" הוקמה 5 שנים לאחר מכן, ב-1945. לכן, הגיוני שזהו הקיר של חדר האוכל הישן.

פרידה מיוחנן פורמן כמנכ"ל מדיקתרים לרגל סגירת החברה

בארוחת הבוקר החגיגית שארגנו אנשי תרימה לכבוד יוחנן ובנוכחות של דינה, גיורא וחברים מתרימה, תיאר יוחנן את הדרך הארוכה ורצופת המכשולים בניהול ותפעול החברה וכן את הישגיה.

כל המברכים (והיו הרבה) העלו על נס את ההתמדה של יוחנן כשהוא כבר עמוק בפנסיה. את רוח היזמות שלו שאף פעם לא פגה, את הידע הרב והקשרים המצוינים שלו במערכת הבריאות, קופות החולים ובתי החולים בארץ. כמובן שצוינו לשבח גם הנחישות והאומץ להמשיך לנהל ולהוביל, תוך כדי טיפולים רפואיים לא קלים (בלשון המעטה). שיוחנן עבר במשך התקופה.

לצערנו, חברת פרזינוס קאבי שסיפקה לנו את התרופות במדיקתרים החליטה משיקוליה לסיים את ההתקשרות עם מדיקתרים ובכך, להביא לסגירת החברה.

תודה לך יוחנן על עבודה מסורה, עיקשת, מקצועית ואחראית, לאורך השנים כמנכ"ל מדיקתרים.

נאחל לך הרבה בריאות בשנים הבאות שבהם אתה באמת פנסיונר.

בתודה רבה,
אנדי

בתחילת החודש התכנסנו במסגרת "אינטימית" (על פי המגבלות המאושרות) להרים כוסית, לברך ולהוקיר את עבודתו רבת השנים של יוחנן פורמן-מנכ"ל מדיקתרים, עם סגירת החברה.

מדיקתרים הוקמה ביוזמה של גיורא ויוחנן כחברת בת של תרימה בשותפות עם משפחת סטרינסקי ופרופסור זאב רוטשטיין (היום מנכ"ל הדסה ירושלים) לפני כמעט 25 שנים.

החברה הוקמה במטרה לייבא זריקות ממפעל בדרום אפריקה. יוחנן מונה למנכ"ל ומאז ועד היום במשך למעלה משני עשורים ניהל והוביל את החברה בזמנים מאתגרים וקשים שכללו בין השאר שינויי משטר בדרום אפריקה, שינוי במדיניות משרד הבריאות בארץ כלפי ייבוא תרופות מדרום אפריקה, עד כדי עצירת היבוא וביטול אישורי היבוא, מציאת מפעל חילופי באירופה ורישום מחדש של כל המוצרים. כמו כן, מקרה של RECALL מהשוק של התרופה המרכזית של החברה בעקבות פגם בייצור בחו"ל.

כל השנים ליווה את יוחנן צוות מצומצם בתרימה שעזר לו בנושאי רישום, יבוא, רגולציה והנה"ח. מהקיבוץ נציין את רעיה בן אברהם שהיתה יד ימינו של יוחנן, מול החברות בחו"ל ועופר הרצוג כרוקח אחראי.

דברים על חוברת "הקיבוץ שהיה" מאת יונתן פלד

הוויכוחים שהולידו את המושג של "עקרון הוותק"? או את ההכרה בצורך של "הפרטה צרכנית"? בנייה למגורים? ורחמנא ליצלן - "לינה משפחתית"??...

בכל אלה הכיר יונתן על-פי עקרון חייו, בסובלנות, אלא שגם הוא הבין באחת, שיש לנסות לעמוד בפרץ. זה קרה מזמן, ומי מצעירינו יודע או זוכר, כיצד נזעק הקיבוץ למנוע התארגנות פוליטית, שהיו מכנים היום "שמאלנית", בשם ערך "הקולקטיביות הרעיונית"? יונתן נזעק הפעם, אבל כמוהו, נקרא לבירורים עד שיחת הקיבוץ (!!) - ולא ויתר!

כולנו חיפשנו אז, ומצאנו, דרך 'לרדת מן העץ', על מנת שלא ניאלץ להיפרד מיונתן... עם מותו, בשעת ביקור ניחומים אצל חנה פלד, הופתעתי לפגוש אדם מרמאללה, נרגש עד דמעות, מספר כיצד פגש את יונתן, שאימץ אותו פוליטית, שהסביר לו את חשיבות 'אחוות העמים', והיה לו כאבא. כן, יש לו לערבי הזה אח נכה בעזה, שהתנקמו בו על רעיונות שכאלה... לשאלתנו, אם ישוב בשלום לרמאללה אחר הביקור הזה, ענה בחיוב. כולנו נמדדים בערכינו כאשר אנו מתבקשים לסייע לאחר, וגם בקטנות - מעולם לא קרה שיונתן לא הגיע לעזרתו בשאלות של הפעלת המחשב... ידידי יונתן, תמיד אזכור אותך על ערכי המוסר שלך.

ושמעון מזכיר עובדה חשובה ביותר בחייו של יונתן פלד: הקמת תנועת הנוער היהודית-ערבית ושמה "רעות-ווערבית" צדאקה". היה זה מפעל בלתי שגרתי, שיונתן יזם, ורתם רבים וטובים מבין בני הנוער היהודי והערבי. הרעיון היה להקים תנועת-נוער בדומה לשומר-הצעיר, שתתפרס על פני כל הארץ. לשם כך הייתה נחוצה הסכמה של חברי קיבוץ מעברות, לאפשר ליונתן ימי פעילות לנושא זה. את המימון השיג יונתן בארץ, ובעיקר מחוץ-לארץ. פעמים אחדות סיפר לנו על נסיעותיו לגיוס משאבים, בעיקר באירופה, אצל מוסדות נוצריים. שנים לא מעטות פעלה התנועה שלו, עד שהעביר את השרביט ליורשיו. התנועה קיימת עד היום, אך בהיקף מוגבל.

לינה ושמעון דר

הבהרה:
כל המעוניין בעותק של הספר (ללא עלות) מתבקש ליצור קשר עם גליה פלד

החוברת המעוצבת יפה, המלווה צילומים מרגשים עד דמעות, שנכתבה על-ידי יונתן פלד- חברנו שהלך לעולמו, אך זה הופיעה, וקראתי אותה בחטף - פעם היינו אומרים "כבכורה בטרם קיץ"... הכותרת ניתנה כבר על ידי יונתן עצמו.

רשמתי לעצמי דברים על ימינו המשותפים, וכן, גם על ההבדלים בין בני-אדם. במה המדובר? יונתן לא נולד במעברות, וכן גם אני. שנינו לא נולדנו "מאותו הכפר", אך מעולם לא הייתי נוקבת בתואר שהיה מקובל על יונתן לגבי מעברות. הוא היה אומר: "ככה זה בכפרנו הקטן"...

רק במשך חיים ארוכים למדנו להכיר זה את זה, להבין כתוצאה מכך את טיב המניעים שלנו, את האופי המיוחד לכל אחד מאתנו. כך אני מסבירה לעצמי את התגובות של יונתן להתבטאויות מזדמנות שלי - הוא היה פתוח אל הזולת, מלומד, סובלני, סלחן מטיבו, מה שאפשרי לאדם שחווה מבשרו ובילדותו קורות של חיים מבוגרים מאד.

כפרהיסטוריון חובב הצליח יונתן לסקור חיים שלמים של קיבוץ ולתת בהם "סימנים" של ראשית הדרך, לזהות יסודות אנרכיסטיים מראשיתם; לנקוט בשמות ערכי משטר שנוקטים בהם כקלישאות עד היום; לפרט כמדען מדויק פרטים של תופעה (ראו פרטי תופעת "הגיוסים" למשל - מי שלא זוכר גיוסים למתבן לא ראה גיוס מימיו); לנקוב בשמות של מאפיינים חברתיים, שהיו עובדות חיים וערכי מוסר ("פשטות", "דעת קהל" והחשש "ממה יגידו", "שוויון ערך העבודה" -...לך ונסה ללמד היום פרק מתורת 'הקפיטאל' המרכסיסטית... - "חצר הקיבוץ", "הגדר", "השער", "יצירה", "תרבות", "חינוך משותף", "פרט וחברה"). [נו טוב, נשכח לרגע את 'הסטייה המולדת' בגיל הנעורים, כאשר ניסה יונתן לגדל קפה, לתימהון חבריו במוסד החינוכי, ואת גידול האננס, שיש לו זכות ראשונים בו, כעיסוק אינדיבידואלי].

לאט לאט, בתוקף נסיבות חייו וחי המדינה שלנו, היה יונתן מפרהיסטוריון להיסטוריון, וזאת שלא מרצונו, כשהוא נאלץ להכיר בורעי התפתחויות שהיו לעובדות מרות, של התפרקות. כי איך ניתן להסביר היום את

שְׁחֵרָרִים

Blackbird

Lennon & McCartney

Blackbird singing in the dead of night

Take these broken wings and learn to fly

All your life

You were only waiting for this moment to arise

Blackbird singing in the dead of night

Take these sunken eyes and learn to see

All your life

You were only waiting for this moment to be free

Blackbird fly, blackbird fly

Into the light of the dark black night

Blackbird fly, blackbird fly

Into the light of the dark black night

Blackbird singing in the dead of night

Take these broken wings and learn to fly

All your life

You were only waiting for this moment to arise

You were only waiting for this moment to arise.

בפעם האלף שמעתי את שירו של פול מקרטני. פעם לפני שנים, בעודי סטודנט בבית הספר לרוקחות בירושלים קניתי במדרחוב כיכר ציון תקליט בלדות של "החיפושיות". בין שאר השירים הנפלאים נמצא גם השיר הזה. לאמיתו של דבר אינני יודע מה רצה מקרטני לומר כאן. את מודי זנדברג כבר לא אשאל. ויקיפדיה אומר שהשיר מדבר על מהומות בין גזעיות. משא כבד לציפור.

השכם בבוקר, זמן קצר מאוד לפני הזריחה, שריקתו האופיינית מעירה אותי משנתי. שירתו של השחרור חריגה ביופייה בין ציוצי ציפורי השיר הקשקשניות שלנו. קצת לפני עלות השחר, כפי שאמר פול מקרטני, נעמד הזכר על צמרתו של הברוש ומכריז בקולי קלות על נוכחותו. מאוחר יותר אני רואה אותו, נסיך שחור צהוב מקור, מדלג בין העלים המרקיבים. הוא וזוגתו האפרפרה. בשעות אחר הצהריים המאוחרות שוב הוא מעופף לו אל אמירו של העץ ושולח את צלילי חלילו אל מרחבי השכונה.

בילדותי למדנו את נושא הציפור והקן. ותיקי חניכי השומר הצעיר אולי זוכרים עדיין את שיטת הנושאים. לא כאן המקום לקונן על עולמנו החינוכי בימי החינוך המשותף. יחד עם הלינה המשותפת חלפו עוד כמה דברים שהיום זוכים לגינויים והשמצות. אנחנו הילדים התרוצצנו משוחררים בחצר הקיבוץ, מצוידים במחברת ועפרון, עקבנו אחרי הציפורים עד לקינן הנסתר.

בפרדסים שבקיבוץ היה השחרור המעניין מכל הציפורים. ראשית הוא היה נדיר יחסית. שנית הוא היה יפה ושלישית קל לתצפית ובעל התנהגות משעשעת. קל היה להבדיל בין הזכר השחור והמבריק בעל המקור הצהוב כתום לבין זוגתו האפרפרה כולה. גם דילוג הנמרץ כשהוא מפור לצדדים עלים רקובים בחיפושיו אחר תולעים וחרקים היו ברורים וגלויים לצופה הצעיר. מצא תולעת ועף איתה מיד לקן ואנו אחריו וכך מגלים את קינו.

קיני ציפורים זה עניין מרכזי בנושא "הציפור והקן". לכל אחת יש את הקן האופייני לה: לדרור סבך עשבים גדול תקוע בחורי הגג או במרזב, לפשוט סל קטן קלוע תלוי על הקוצים בשולי הקיבוץ וסל קלוע ויפה גם לצופית. קן היה לחוחית בין השיחים. אז הן היו נפוצות והסלסלה הקטנה והצפופה שלה לא נחשבה למציאה גדולה. כך גם לא סלסלתו של הבולבול. אבל קן של שחרור היה משהו שמגלהו התגאה בו. נסתר בתוך נופו של העץ בפרדס, קלוע במיומנות ומחוזק בכוח. סודות על מיקומם של קינים היו נמסרים בלחישות מפה לאוזן לילדים ומקורבים.

החינוך המשותף כמעט חלף מן העולם וכמוהו גם הלינה המשותפת. גם הפרדס כבר נעקר מזמן ועל שטחו נבנו דירות גדולות בהן יוכלו הילדים לצפות בטלוויזיה עד שעה ארוכה עם הוריהם לפני השינה. את חלל אורו של הקיבוץ ממלאות צריחות הדררות ושירתם הקולנית והיפה של זרירי המיינה הנוראים. אבל למרבה הפלא דווקא השחרור נראה שמסדר לא רע דווקא עם שפע המיינות המתחרות על המזון והשירה, ושירתו מעירה אותי עדיין מדי בוקר. לא מכבר גיליתי כי בחורש הים תיכוני שבשולי נחל כזיב וכן ביערות שעל מורדותו התרמון שירת השחרור נישאת ברמה ואיננה חדלה לרגע.

נסוך שחור, מי יוכל עליך...

עופר הרצוג

תודה וחייבוק חם ליאל כתר

קל להסביר. כי את מנצחת על כל הממלכה
הזו, עם כללים "נוקשים", יד של מומחית
ולב רחב ופתוח.

יאל היקרה,
"מה שקורה ונאמר בחייבוק חם,
נשאר בחייבוק חם"

ועוד לא אמרנו כלום על ארוחת הבוקר
המושקעת, על עזרה באמבטיה ראשונה,
על מי מלח באול, על הצלחת המתוקה
בשיבה מבית החולים, על הטלפונים לשאלות
מה נשמע, על איסוף החבילות, על העצמת
היקרות מפז, על ההקשבה, הדאגה....
ועל עוד כל כך כל כך הרבה.

ואכן, קשה לספר ולהסביר מה כל כך
מיוחד במקום הזה, שהפעלת במשך
שנים כה רבות. קשה להסביר איך אנחנו
מגיעות מותשות בבוקר, לרוב אחרי
לילה עם מעט מאוד שינה, ויוצאות מלאות
אנרגיות בצהריים.

קצרה היריעה ומעטות המילים להודות לך,
על תקופה נפלאה - פעם, פעמיים, שלוש
וארבע פעמים - ומאוד משמעותית.
אנחנו מאחלות לך שתמשיכי ללוות תינוקות
ואימהות (ואבות) בדרכך המקצועית
והמיוחדת. ובעיקר שתהני מהזמן
ומהמשפחה.

קשה להסביר איך חבורת נשים, שלא
בהכרח מכירה זו את זו, נהיית לקבוצה
תומכת ומעודדת אחרי כמה שבועות
בלבד.

קשה להסביר איך אימהות ליולד שלישי
מאמדות אימהות טריות, ואימהות טריות
מזכירות נשכחות לאימהות ותיקות.

תודה מכל הלב ♥ אימהות מעברות.

קשה להסביר כל זאת ועוד למי שלא מכיר
אותך, יאל. אבל למי שכן מכיר זה כל כך

מדוע שידור דיוני בית המשפט העליון אינו הפתרון

רן מס הוא עורך דין, תלמיד במסלול לתואר שני מחקרי בית ספר רדזינר למשפטים, המרכז הבינתחומי הרצליה. **בן קיבוץ מעברות** | פורסם בטור הדעות של גלובס ב-23 במרץ, 2020

מיום היוסדו דיבר ביהמ"ש העליון על "האדם הסביר", אך התכוון אל "הציבור הנאור" - אל עצמו, ובכך הסתפק בתיבת תהודה אליטיסטית • גישה חשדנית ומתנשאת זו תרמה, בין היתר, להיווצרותו של הקרע העכשווי • הניסיון להגברת האמון ע"י שידור דיוני בית המשפט - לא יפתור את הבעיה.

היה זה אהרן ברק שגרס כי "מלוא כל הארץ משפט". ואולם על אף תיאורו המטאפיזי - "מלוא כל הארץ" - אינו חושש שאחטא לכוונתו אם אפרש כי מה שיחל

לו באמת הוא "מלוא כל העם משפט". הרי ברק עצמו לימדנו כי כל כוחו של בית המשפט, ומערכת המשפט כולה, טמון באמון הציבור, ובלעדיו - אין לזו ולא כלום. אך ייחולים לחוד ומציאות לחוד, שכן, כפי שהתריע פרופ' יניב רוזנאי, בטורו ("הדרך להגברת האמון - להפוך את בית המשפט לנגיש לעם"), בישראל הולך ונשחק אמון הציבור במערכת המשפט, ובמקומו צומח ספורט לאומי חדש - "זריקת רפש על בית המשפט העליון".

לצורך השבת האמון, כך גורס רוזנאי, יש להפוך את בית המשפט לנגיש לעם. מטרה ראויה וחשובה, על כך אין חולק, אך כיצד? הצעתו היא לשוב ולדון בשידור דיוני בית המשפט העליון. נוסחת הפתרון פשוטה - אור השמש, האלקטרוני, יחדור אל בית המשפט העליון ויחסל באחת את מרבצי אי-האמון. והנה, חלף לו רק חודש ימים, וכבר השבוע התבשרנו מפיו של המשנה לנשיאת בית המשפט העליון, השופט חנן מלצר, כי ההצעה נפלה על אוזן קשבה, שכן בימים אלה מקדמת הרשות השופטת תוכנית לצילום והקלטה של דיונים נבחרים - מלוא האור במשפט. ואולם טרם השבחים והברכות, עלינו לזכור כי אור השמש אינו פועל רק לחיטוי והדברה, אלא גם לגידול והרבייה, ויש המקום לחשוש שבעניינינו בכך בדיוק תמצה "תרומתו" - הרבית הרפש והרדידות.

בספרו "בידור עד מוות" חקר ניל פוסטמן את השיח הציבורי בעידן עסקי השעשועים. התופעה המרכזית אותה בחן פוסטמן היא השפעת המדיום הטלוויזיוני על השיח והמרחב הפוליטי. מסקנתו עגומה - חדירת הטלוויזיה אל תוך המרחב הפוליטי הובילה לרידודו והשטחתו של השיח והפכה את הפוליטיקה לפלטפורמה בידורית.

בהינתן מציאות חיינו הנוכחית, נתקשה לחלוק על כך. בארצנו, יאיר לפיד ואלירז שדה, כוכבי בידור עד לא מזמן, הם דמויות פוליטיות משפיעות ובכירות. ומסביבנו, בניכר, המצב כמובן מגוחך בהרבה - במערב, דונלד טראמפ, אושיית ריאליטי ואיש עסקים כושל, הוא נשיאה ה-47 של ארה"ב. ובמזרח, וולדימיר זלנסקי, מי שעד שנת 2018 גילם את נשיא אוקראינה בטלוויזיה, הוא כיום נשיאה בפועל.

עוד בשנת 1964 קבע מרשל מקלוהן כי "המדיום הוא המסר", פוסטמן, למעשה, רק הוכיח זאת בהקשרה הקונקרטי של הטלוויזיה. אם רצוננו בבידור - כל שנדרש הוא להחזיר מצלמות אל מוסד מסוים ומיד זה

ומעמיקה, במעמד הציבור בבתי המשפט וביכולתו להשתתף באופן אקטיבי בעשיית משפט וצדק, אף אם באופן תחום ומוגבל.

אין הכוונה כאן לדיון הנושן בשיטת המושבעים, כי אם לדיון נרחב בהרבה אודות מודלים שיפוטיים המאפשרים נציגות ציבורית וחיבור בין הציבור לבתי המשפט, אשר שיטת המושבעים היא דוגמה לו בלבד. כבר כיום ניתן למצוא בישראל דוגמאות נוספות כגון פרויקט בתי המשפט הקהילתיים שהוקם בארץ, הודות לעבודתה המופלאה של ד"ר דניאלה בייניש, ובמעורבותם של נציגי ציבור בדיוני בתי הדין לעבודה. מודלים אלה תורמים לחיבור בין הקהילה המקומית והארצית לבית המשפט, להבנה מעמיקה של הנעשה בו וליצירתו של שיח מכבד והדדי בין השופטים לציבור. היבטים הכרחיים בבנייתו של אמון.

מיום היוסדו דיבר בית המשפט העליון על "האדם הסביר", אך התכוון, כפי שהתגלה ברבות השנים, אל "הציבור הנאור" - אל עצמו, ובכך הסתפק בתיבת תהודה אליטיסטית. גישה חשדנית ומתנשאת זו תרמה, בין היתר, להיווצרותו של הקרע העכשווי. "אמון", כך גורסים סוציולוגים, מתבטא בנכונות להיחשף לסיכונים ופגיעות מתוך ציפייה לתוצאות חיוביות. בית המשפט אינו יכול להסתפק עוד באמון הציבור בו, עליו לגלות גם אמון בציבור, כשותף פעיל ותורם, בלא חשש ומורא, וכפי שאומרים אצלנו - "על אמת".

יהפוך לקרקס. כנסת ישראל מכוסה מדי יום, ובחזקתה אף ערוץ משלה - האם כיסוי עתיר זה תרם להגברת אמון הציבור ברשות המחוקקת? נדמה כי מדובר בשאלה רטורית. רק הדלק את המצלמה בהיכל הכנסת, ובכך ניתן האות לתחילת המופע. מיד מופסק הדיון הרציני, והכול עתים על הזדמנות הזהב לחרחר מריבה ולהשחיל את הסאונד בייט היומי. האם זו המציאות לה אנו מייחלים בבתי המשפט? בין המוסדות האחרונים בהם ניתן לקיים דיונים רציונליים ועמוקים בסוגיות הרות-גורל.

כדוגמה חיובית מפנה רוזנאי אל בריטניה, שם הוקראה לאחרונה החלטת בית המשפט העליון בנושא ציבורי רגיש ומתקשר, מבלי שהמעמד הרם והרצינות הופרו. כשלעצמי, אסתפק בחצרנו הקרובה ובדיוני הפסילות שהתקיימו בבית המשפט העליון, בסמוך לבחירות לכנסת ה-21. לא כל יום מתמלא היכל המשפט בצלמים וכתבים, ובהתאם לא כל יום מוחלפות מהלומות מילוליות בין חבר כנסת (בצלאל סמוטריץ') לבין נשיאת בית המשפט העליון (השופטת אסתר חיות), בדציבלים גבוהים ובשיח נמוך, שלא הוסיפו כבוד לאף אחת מן הרשויות, אך בוודאי בידרו את הצופים.

לשיטת רוזנאי ובית המשפט העליון, הפתרון מצוי בהשתתפות פסיבית בבחינת "מלוא המשפט בעם", אולם פתרון מקיף ושיקום אמיתי של האמון מחייב את החלפת היוצרות - "מלוא כל העם במשפט". במה הדברים אמורים? עלינו לשוב ולדון, בצורה רצינית

צילום: פלאש 90

וזאת לתעודה כי המתנדב/ת דינה פורמן

מתנדב/ת כשנה במסירות ובהתמדה בתוכנית
"עכשיו זה הזמן" - הפגת בדידות בקרב ניצולי שואה
התוכנית "עכשיו זה הזמן" הינה ביוזמת ובמימון הרשות לזכויות ניצולי השואה,
משרד האוצר ואשל ג'וינט ישראל ומופעלת ע"י עמותת מטב

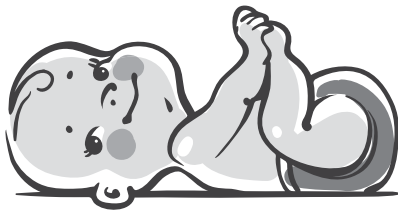
על כך נאמר:
"כל המציל נפש אחת כאילו הציל עולם מלא"
(מסכת סנהדרין ד, ה)

בברכה ובהוקרה על התנדבותך

אורלי רוזנברג
רכזת יישובית נתניה, חדרה ועמק חפר

מיכל אלפרן
מנהלת תוכנית "עכשיו זה הזמן"

ברכות ואיחולים

מזל טוב לנאוה וחזי
להולדת הנכד
בן לליאורה וזיו
אח לנעמי ויואל

צרו ברכות חמות לכל המשפחה המורחבת

עובר ושב

חן ברו הטלי
(בן זוגה של מיה
דורון) הצטרף
כתושב

רביב ויסל
סיים מסלול
צעירים ועזב
את הקיבוץ

איתי גרסטנר
סיים עצמאות
כלכלית והחל
את לימודיו
כסטודנט

גלי גרסטנר
השתחררה
מצה"ל

נועם עזר
סיים מסלול
צעירים ועובר
למועמדות

מאי יערי
סיימה עצמאות
כלכלית וחזרה
לקיבוץ

משפחת בר ניר
יאיר, הדר
ושלושת ילדיהם
נועם, בן ואמה
חזרו אלינו
מארה"ב

קהלנוה לכולם!

למען הילדים

"בשביל הילדים", חשבתי לעצמי בעודי מפנטז על כלב קומפקטי בגודל בינוני, לא גור, שיהיה נאמן, חמוד, מסור, ישתלב מהר במשפחה ויסב אושר לכולנו, בקיצור החלום הישראלי - הורים, ילדים וכלב שרץ אל האופק בשדות מוריקים וכל זאת בלי הרבה מאמץ...

למחרת בישרנו להם על ההחלטה והם חייכו חיוך רחב ללא מעצורים, כנראה שידעו איך עובד הדיל הזה של כלב-הורים-ילדים...

התחלנו להתכונן בפנאטיות: חיפוש בעמותות, כלביות וברחבי רשת האינטרנט, הכנת טבלה עם תורנות מפורטת, שיטוט באתרים ובפורומים של כלבים, הצטרפות לקבוצות פייסבוק רלוונטיות, צפייה בתוכניות טלוויזיה על אילוף, קניית אוכל וצעצועים עבורו, הכנת החצר, או בתרגום חופשי - פרידה ממשכורת חודשית(!) וכל זאת עוד לפני שהמיועד בכלל דרך כאן!

חודשיים אחרי שנחת כאן הבייבי החדש, למדתי כמה דברים על החיים ועל עצמי:

1. הכלב שלנו בגודל של אריה מתבגר.
2. קיבלנו אותו עם השם "פאפי" ולכן כשאני בטיול, לפני שאני קורא לו אני בודק שהשטח נקי מאנשים...
3. הטבלה שעל המקרר היא רק המלצה וההורים ישנים הרבה פחות מפעם.
4. כשהוא רוצה משהו עומדים דום - לא ילדים, לא משחקים ולא משהו על גז שכבר נשרף.
5. קיבלתי הצטיינות ארצית על מספר הפעולות בכרטיס האשראי שלי בחודש האחרון.
6. חזרתי לישון בדריכות שהכרתי רק פעם, מעין שילוב של מארב בלבנון ולילה עם תינוק בן שבועיים.
7. אין כמו שכנוע עצמי - הוא לא גור, הוא מחונך, מסור וחמוד, מסב אושר לכולנו ואני רץ איתו בשדות מוריקים.

אבל אחרי הכל, כל מי שאני פוגש אומר לי שאני זורח, שאני חי, שהוא כל עולמי! ליקלוק נעים בידי, אני חולם? אני ער?

גייסתי את כל הכוחות שנותרו לי מעוד לילה של 4 שעות, התמתחתי, הצלבתי את מבטי במבטו המתחנן לטיול בוקר ואמרתי לעצמי: "למען הילדים".

איל להב

זיעה קרה עטפה אותי קצת לפני 4 בבוקר. שוב אותו חלום מערער. "זה שוב הילדים שרוצים שנביא להם כלב", מילמלתי לאמיצה.

בחודשים האחרונים הם ממחזרים מן פנטזיה ישנה - שהולך על ארבע יסתובב פה בבית! בתור "טיפול של חתולים" ביטלתי את זה פעם אחר פעם.

לאדם יש בחייו רגעים בהם הוא צריך לקחת החלטות הרות גורל. החלטות שמשנות חיים! זה קרה לי בלידת הילד הראשון או ברגע קניית מדיח הכלים... אבל לפני חודשיים כנראה חדר לי וירוס למוח (או עודף קורונה בתקשורת) וקיבלתי החלטה מהסוג הזה.

